

KRAAKSTF



we will kill some, bulldoze their homes, and jail the rest. War brings peace

GENE

IP

# A.K. NIEUWSBRIEF

[APRIL] 2004

DIRECT

ACTION

WART FIRST

anarchistisch kollektief

PEACE RESISTANCE Annual 2003

STOP WARI

Down with the Empire!

Our Bodies, Our Lives!

DEFEND THE MOCOS STRIKE

of Weapons of Mass Direct Action

Beste lezertjes

Hier is hij dan terug de 4<sup>de</sup> AK nieuwsbrief  
Ook dit keer is het een schoon dikkerdje met weer voor ieder wat wils.  
Van literatuur, brieven en de korte nieuwtjes rubriek tot abolitionistische manifesten,  
Een blik op de zionistische apartheidspolitiek, verder wordt er nog stilgestaan  
Bij de privatisering van het onderwijs, de bedriegers van Tractebel,  
de antiterrorismewetgeving en nog veel meer.

We wensen jullie veel leesplezier en opmerkingen, commentaren en bijdragen voor de  
Volgende nieuwsbrief kunt u steeds mailen naar :

Anarchistisch Kollektief  
Studentenhuis de brug (naar onze goede vriend W.W)  
St.Pietersnieuwstraat 45  
9000 Gent  
anarcho@patat.org



## .VERVOLG OP DE ANTITERRORISME WETGEVING

Sinds 11 september zijn er allerlei regels om terrorisme te bestrijden als paddestoelen uit de grond geschoten. Het beschermen van de openbare orde tegen terrorisme staat vandaag hoog op de agenda. Het mag echter niet zo zijn dat de war on terrorism een ongelijke strijd wordt tussen veiligheid en burgerlijke vrijheden.

"Deze war on terrorisme lijkt een vrijbrief waarmee de schending van burgerrechten zonder slag of stoot geoorloofd is. Binnen een mum van tijd zijn nieuwe normen ingezet die regelrecht indruisen tegen rechten die na een eeuwenlange strijd tot stand zijn gekomen. Burgerrechten zoals het recht op privacy en het recht om door middel van demonstraties voor je eigen mening uit te komen, lopen ernstig gevaar."

(denk maar aan de verschillende eurotoppen waar het repressie apparaat nog maar eens duidelijk zijn ware gelaat toont. Waar de relbokkopen ongeoorloofd wild tekeergaan tegen demonstranten. Of denk maar aan de top in Genua waar een demonstrant werd geschoten door de flikken zagezegd uit zelfverdediging (In de rechtszaal gebruikten de flikken een gemanipuleerde video-opname als bewijsstuk) en waar tal van demonstranten aangehouden en sommigen zelf tot 2 jaar of langer, effectief veroordeeld werden onder het 'mum van 'het leiden van rellen'. Volgende eurotop kan het zowel mij als u overkomen.\*)

Door mee te gaan in de antiterrorisme wetgeving offeren we niet alleen onze eigen vrijheden op, maar worden we bovendien gevangenen van onze angst.

"Het is noodzakelijk dat er een overzicht komt van alle afspraken die nu in Europa worden gevoerd, zoals ook door NAVO en Interpol die een vergaande afkalving van de huidige regelgeving op gebied van dataprotectie betekenen. Vervolgens dient de vraag beantwoord te worden hoe deze regelgeving democratisch gecontroleerd wordt."

Aldus Johanna Boogerd -Quaak (Lid van het Europees parlement namens D66)

<sup>1</sup> \* Goede documentaire over de top in Genua "terrorister"

In het kader van de antiterrorisme wetgeving (zie ook vorige AK nieuwsbrief) is het vooral belangrijk dat men er bewust van wordt dat politieke bewegingen systematisch worden gecriminaliseerd. (Mijn voornaamste bron: Paul Bekaert (advocaat, Liga voor mensenrechten))

### *Inleiding*

Machthebbers kunnen op vele manieren hun politieke tegenstanders bekampen. Zij kunnen dit in het parlement, via de media. Een stap verder is het inzetten van politionele of militaire middelen. Nog een ander middel is ook de wet, de rechtbank. In plaats van de degens te kruisen in het democratisch halfroond gaat men de kamp voeren in de rechtszaal. Een voorbeeld: in Israël ontvoerden de Israëli's Baghouti uit bezet gebied. Hij is een wettig verkozen volksvertegenwoordiger. De Israëli's vervolgen hem niet voor een militaire rechtbank zoals de andere Palestijnen. Hij staat terecht voor een gewone rechtbank. Het signaal van de Israëli's is uiteindelijk; dit is voor hen een dader van misdrijven van gemeenrecht. Zij hebben ook verkozen hem niet zoals de andere politieke opposanten standrechtelijk te executeren maar hadden een gezicht nodig van wat zij noemen het Palestijns terrorisme.

### *Voorbeelden van een criminalisatie*

#### *Het afbouwen van een "politiek misdrijf" in België*

Politieke en persmisdrijven worden niet door de gewone rechtbanken maar door het hof van Assisen berecht. Dit maakt deel uit van het algemeen gunstregime dat voor deze misdrijven werd ontworpen. Dit speciaal regime voor politieke misdrijven is een creatie van de Belgische grondwet. Voor de Franse revolutie werden politieke misdrijven streng bestraft. Vanaf het einde van de 18de eeuw was er een ommekeer. Politieke delinquenten werden plots als volkshelden beschouwd. Voortaan gold de meningsvrijheid als politiek recht. Het gevolg was dat de bestraffing van persmisdrijven (via de pers uitgedrukte meningen) radicaal van de hand werden gewezen. Tijdens het Hollands bewind van 1815-1830 werd de klok ten aanzien van politieke en persmisdrijven aanzienlijk terug gedraaid. Veel prominenten van de Belgische staat waren tijdens het

Hollands bewind vervolgd. Het gunstregime dat voor politieke en persmisdrijven door de Belgische grondwet in het leven geroepen vloeiden uit deze onaangename ervaringen rechtstreeks voort. Speciale procesdurele waarborgen werden gecreëerd. : de jury werd terug ingevoerd voor politieke en persmisdrijven. Misdaden als moord werden er later aan toegevoerd. Nog voorbeelden waren het ongeboeid verschijnen en de eervolle plaats in de rechtszaal. Tenslotte gold ook een niet vernederende straf namelijk de hechtenis in plaats van dwangarbeid.

Dit gunsregime bleek uiteindelijk zeer tijdgebonden te zijn. In de loop van de 19<sup>o</sup> en 20<sup>o</sup> eeuw hebben de rechtscolleges de term politiek misdrijf dermate eng geïnterpreteerd dat in de praktijk nagenoeg geen misdrijven meer in aanmerking komen voor het gunstregime. Met betrekking tot politieke misdrijven heeft dit te maken met het feit dat op de duur nieuwe generaties politieke delinquenten opkwamen die niet met het oorspronkelijk imago van de liberaal revolutionaire held overeenstemden. Sinds Cassatie-arrest van 5 mei 1913 wordt het begrip politiek misdrijf omschreven als het misdrijf dat zowel wegens het opzet van de dader als wegens zijn uitwerking een rechtstreekse aanslag op de politieke instellingen uitmaakt. Hieruit leidt men af dat het politiek misdrijf bestaat uit een subjectief en een objectief element. Men maakt onderscheid tussen zuiver politieke misdrijven en gemengd politieke misdrijven. Zuiver politieke misdrijven zijn bijvoorbeeld spionage, aanslag met het oogmerk een burgeroorlog te verwekken of beledigingen aan het adres van de Koning. Het binnendringen in een militaire basis door vredespiknikers als protestactie tegen de installatie van kruisraketten op Belgisch grondgebied is een zuiver politiek misdrijf. Het is een misdrijf tegen de uitwendige orde van de staat. Het is een zuiver politiek misdrijf voor zover niet begaan met winst oogmerk. De correctionele rechtbank van Dinant verklaarde zich op 27.01.1986 onbevoegd. Verschillende overtredingen uit het kieswetboek zijn zuiver politieke misdrijven.

"Gemengd" politieke misdrijven daarentegen zijn gemeenrechtelijke misdrijven die ten gevolge van de omstandigheden waarin zij werden gepleegd of omwille van de bedoelingen van de dader als politieke misdrijven worden beschouwd. De criteria die de rechtspraak met betrekking tot deze categorie heeft ontwikkeld zijn echter zo streng dat vrijwel geen enkel gemeenrechtelijk misdrijf in aanmerking komt om als gemengd politiek delict aangemerkt te worden.

Politiek gemotiveerde aanslagen gepleegd door leden van de terreurbeweging GiA zijn geen politieke misdrijven bij gebrek aan directe aanslag op de politieke instelling. Ik verwijs naar de correctionele rechtbank Brussel 3 oktober 1995.

Door het begrip politiek misdrijf dermate eng te gaan interpreteren depolitiseert men de politieke misdrijven.

Met andere woorden, in de Belgische rechtspraak gaat men de vroegere politieke misdrijven gemeenrechtelijk criminaliseren door van politieke misdrijven misdrijven van gemeenrecht te gaan maken.

Ook dient worden stilgestaan bij *het verdrijven van het politiek misdrijf uit het uitleveringsrecht*.

In 1977 sloten de leden van de raad van Europa een verdrag af. Dit heet 'Het Europees verdrag ter bestrijding van terrorisme'. Het kwam hier op neer dat voortaan de weigering om uitlevering niet meer kon steunen op het bestaan van een politiek misdrijf. Dit gold voor bepaalde misdrijven waarbij niet discriminerende wapens werden gebruikt. Met andere woorden, wanneer een aanslag wordt gepleegd waarbij onschuldige slachtoffers vallen of kunnen vallen is er toch uitlevering ondanks het bestaan van een

politiek misdrijf Op die wijze gaat men misdrijven depolitiseren. Levert men deze persoon om een of andere reden toch niet uit dan verbindt de aangezochte staat zich er toe deze persoon in eigen land te berechten; wat een strengere behandeling is dan delinquenten van gemeenrecht. In 1977 trok professor Salmon alle registers open; voor hem was het doel van deze antiterrorisme verdrag niet op de eerste plaats terrorisme bestrijden. Doel was veeleer binnenlands politiek geweld te bestrijden of dit nu terroristisch was of niet. De bedoeling was volgens hem regeringen te wapenen tegen elk politiek geweld of het nu gerechtvaardigd was of niet. Voor hem is het een nieuwe Heilige Alliantie oprichten, tussen te komen in binnenlandse aangelegenheden van volkeren en daardoor in te gaan tegen het principe van niet inmenging en tegen het recht van, de volkeren op zelfbeschikking. We zijn nu 25 jaar later. De kritiek van toen is nog steeds actueel. Alleen gaat men nu veel verder en is er minder tegenstand.

Daarnaast wil ik nog wijzen op het *protocol Verdrag van Amsterdam van 1997* waarin het politiek asiel voor EU burgers naar aanleiding van de zaak Morena-Garcia. België heeft niet te min als enigste voorbehoud gemaakt. De afschaffing van politiek asiel voor EU burgers is in strijd met de conventie van Genève.

Dus ons besluit dat in het kader van het uitleveringswet en het asielrecht politieke misdrijven hun politiek karakter verliezen. Criminalisering door depolitisering van een misdrijf.

Nog een belangrijk beangstigende verandering; het *Europees aanhoudingsmandaat van 2002* die op 1 jan 2004 van start ging. Het doel van het Europees aanhouding en uitleveringsbevel is justitiële samenwerking tussen de 15 lidstaten vergemakkelken door gerechtelijke beslissingen en uitspraken wederzijds te erkennen. Het algemeen Europees arrestatiegeval gaat uit van vertrouwen in elkaars rechtsgang. Daardoor is een lidstaat verplicht een verdachte bij een arrestatieverzoek van een EU lidstaat zonder meer over te dragen. Dit gebeurt dan zonder toetsing van het justitieel onderzoek en zonder toetsing van het proces dat de verdachte te wachten staat. Daardoor kunnen lidstaten gedwongen worden onderdanen uit te leveren voor activiteiten of handelingen die niet strafbaar zijn volgens het eigen strafrecht.

### 1.1 Noord-Ierland = criminalisering van politieke gevangenen.

In de jaren 70 brak een opstand uit in Noord-Ierland. De Britten behandelden de opstandelingen aanvankelijk als politieke gevangenen. Zij moesten geen gevangenskledij dragen. Zij genoten van een soepel gevangenisregime als politiek gevangene.

Omstreeks 1978 wijzigde de Britse regering haar beleid. In Noord-Ierland was er voor de Britse regering geen oorlog. Vrijheidsstrijders bestonden niet. Er waren geen opstandelingen. Er waren alleen moordenaars van gemeenrecht, geweldplegers die misdrijven van gemeenrecht pleegden. Groot-Brittannië en Noord-Ierland zijn een parlementaire democratie. Voor een vrijheidsstrijd is er geen plaats. Voor de Britse regering was er dan ook geen reden meer om de gevangenen Ieren aan een speciaal gunstregime te onderwerpen. Hierop weigerden de politieke gevangenen gevangenskledij te dragen zoals misdadigers van gemeenrecht. Zij bleven naakt in de cel alleen met een deken om. Zij verzetten zich tegen de invoering van de individuele opsluiting en afschaffing van de gemeenschappelijke opsluiting. Hierop begon Bobby Sands een hongerstaking. De hongerstaking werd 10 hongerstakers fataal. Deze voorbeelden tonen aan wat criminalisering is van politieke tegenstanders. Het is de gelijkstelling van politieke opposanten met misdadigers van gemeenrecht. Criminalisering is een politiek wapen.

### 1.2 Baskenland : criminalisering van de autonomistische beweging.

Op 29 november 1997 veroordeelde de tweede kamer van het hoger gerechtshof in Madrid 23 leden van het politiek bureau van Herri Batasuna.

Zij werden veroordeeld omdat zij een democratisch alternatief hadden verspreid, een vredesvoorstel van de ETA. Dit was hun enig misdrijf.

Zij werden veroordeeld tot 7 jaar effectieve gevangenisstraf. De kwalificatie van het delict is samenwerking met een gewapende bende.

Het Constitutioneel Hof heeft twee jaar later dit vonnis van het hoger gerechtshof verbroken.

Intussen verbleven 23 leden van Herri Batasuna twee jaar onschuldig in de gevangenis.

Herri Batasuna was een volledig democratisch verkozen partij.

Uit de oorspronkelijke uitspraak van "El Supremo" of het hoger gerechtshof kan men het volgende besluiten :

1. De uitspraak van "El Supremo" geeft een definitie van terrorisme die kan gelijk gesteld worden met de definitie van terrorisme in de tijd van Franco.

De gerealiseerde handelingen moeten niet gewelddadig zijn. Het enige wat telt is de doelstelling namelijk geheel of gedeeltelijk de politieke orde omver werpen.

Het Hof criminaliseert fundamenteel de doelstellingen.

2. Uitbreiding van het misdrijf van samenwerking met een gewapende bende :

Samenwerking met een gewapende bende is dermate breed geformuleerd dat het perfect dient voor politiek gebruik.

Het Hoger Gerechtshof gaat niet concretiseren en gaat de grenzen van het delict niet omschrijven.

Het Hoger Gerechtshof brengt alles onder de noemer "samenwerking met een gewapende bende" onder.

Het Hof veroordeelt beklagden die noch materieel noch persoonlijk mee gewerkt hebben aan het tot stand komen van een misdrijf.

Hun interpretatie komt neer op het misdrijf van "ideologische samenwerking" dat uit de dictatuur stamt.

3. De politieke verantwoordelijkheid en de strafrechtelijke verantwoordelijkheid worden verward :

Wanneer men deelname in een misdrijf moet bewijzen het arrest verwart twee begrippen die verschillend zijn : de politieke verantwoordelijkheid en de strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Men gaat ze identificeren.

Door deze gelijkstelling weerhoudt het Hof de collectieve strafrechtelijke verantwoordelijkheid door het feit alleen al deel uit te maken van een bestuursorgaan van een politieke partij.

Op 20 februari 1996 namen de 23 leden van het bestuur de verspreiding van het "Democratisch Alternatief" op zich. Dit is een politieke verantwoordelijkheid.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid is iets totaal anders. Zij spruit niet voort uit politieke verklaringen maar wel van concrete feiten en concreet gedrag.

4. "El Supremo" strafte individuen omwille van een collectieve beslissing van het bestuur van een organisatie. Het Hof weerhoudt individuele strafrechtelijke aansprakelijkheid van de leden voor een collectieve beslissing van een organisatie.

Er was niet alleen het proces tegen het bestuur van Herri Batasuna.

Het dagblad en de radio Egin wordt in 1998 gesloten op gerechtelijk bevel.

De jongerenorganisatie Haika de steuncomités voor politieke gevangenen Gestoras pro Amnestia (2001) werden verboden.

De politieke partij Batasuna werd eenvoudigweg verboden.

De criminaliseringsoorlog gaat uit van de Audiencia National.

6

## DE OPSTAND OM DEN BRODE

Dinsdag 24 februari, 2004 – De Slovaakse overheid trekt de grootste mobilisatie van ordehandhavers en grondtroepen op gang sinds 1989. Om en bij 1600 agenten en 650 militairen worden opgeroepen om de om zich heen grijpende opstanden van Roma de kop in te drukken. De krantenkoppen vlammen 'Dit is oorlog!'. De Slovaakse Romagemeenschap heeft zich opgericht tegen de aanhoudende vernederingen en het diepgewortelde racisme; het vuur van de opstand neemt revolutionaire proporties aan...

### Enkele cijfers...

- In Slowakije is de werkloosheidsgraad gemiddeld **14,2** procent voor niet-Roma en **87,5** procent voor Roma.
- In het buit gewoon onderwijs maakt het aantal Romakinderen meestal meer dan **50** procent uit van het totaal aantal leerlingen, vaak zelfs **100** procent.
- Alle (**100** procent) van de Tsjechische en Slovaakse Roma-vrouwen die in 1999 asiel aanvroegen in Finland hadden gynecologisch verdachte symptomen. Tot vandaag is gedwongen sterilisatie en abortus een veelgebruikte maatregel van de overheid.
- Dit jaar nog halveerde (**50** procent) de overheid de sociale uitkeringen aan Roma. Na vier kinderen wordt voor de overige (Roma)kinderen uit een gezin geen uitkering meer gegeven.
- Een **onbekend** aantal getto's, op overheidsbevel enkel voor Roma, onschuldige gevangenen, knok- en moordpartijen door fascistten (vaak in samenzerking met de politie.)

*Bron: De Nar, Anarchistisch Actieblad, April 2004 (nog te verschijnen). Met dank aan Johan Van Eeckhout*

# MAAK VAN JE TAK EN PLANT EEN BOS!



[www.hutsepot.org](http://www.hutsepot.org)

zondag

## 04/04/04

vanaf 10.30u aan de Rijnvisschestraat te Zwijnaarde - Hutsepot  
(zijstraat van de N60 Gent - Oudenaarde)

## DRINGENDE OPROEP AAN IEDEREEN MET EEN HART VOOR DE NATUUR

Twee jaar geleden plantten zo'n tweehonderd Gentenaars hun boompje in de Hutsepot (Rijvisschestraat Zwijnaarde) tijdens een stadsbosplantactie; dit onder de slogans 'Genoeg gepland, er moet geplant' en 'Nieuw bos, geen nieuwe bedrijven'. Met de actie wou Natuurpunt Gent protesteren tegen de plannen voor een nieuw bedrijventerrein - een zogenaamd 'wetenschapspark' - op deze mooie plek. Enkele weken later werd ons prille stadsbosje botweg weggemaaid...

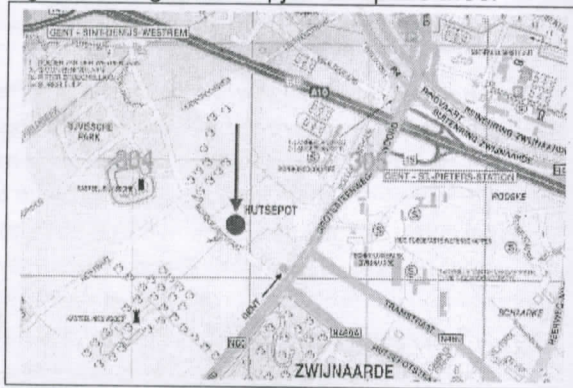
Bijna twee jaar later gaan we met 'Operatie Hutsepot' de boomplantactie overdoen, maar dit keer grootschaliger én met het streefdoel dat de boompjes blijven staan. Op zondag 4 april zullen we de aanzet geven om uiteindelijk 7 hectare stadsgrond eigenhandig te bebossen. Deze stadspcelen liggen in de zone (van in totaal 19 ha) waar het nieuwe bedrijventerrein zou komen. Deze actie is **dringend** nodig, want intussen is er een voorontwerp van Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) klaar. En het bewuste bedrijventerrein is alweer in dat voorontwerp opgenomen.

Doe mee aan Operatie Hutsepot en kom op **zondag 4 april, vanaf 10.30u** helpen planten! Breng je vriendenkring, streekeigen boompjes en spade mee!

### Beknopte lijst streekeigen bomen

- Zomereik (*Quercus robur*)
- Gewone (groene) beuk (*Fagus sylvatica*)
- Gewone haagbeuk (*Carpinus betulus*)
- Ruwe berk (*Betula pendula*)
- Wilde lijsterbes (*Sorbus aucuparia*)
- (Groene) hazelaar (*Coryllus avellana*)
- Sporkehout (*Frangula alnus*)
- Spaanse aak (*Acer campestre*)
- Verschillende wilgensoorten (*Salix spec.*), maar GEEN krul- of treurwilg!

Hier gaan we planten:



'Hutsepot' staat zoals bekend ook voor een gerecht 'waar een beetje van alles inzit'. We werken momenteel aan een breed 'Hutsepotfront' van Gentenaars, niet-Gentenaars, diverse organisaties en Bekende Hutsepoteters

### De eisen van het Hutsepotfront

Het plan voor het wetenschapspark verwerpen en de betreffende percelen (aan de Rijvisschestraat in de wijk Hutsepot- Zwijnaarde) - via een RUP- definitief als bosgebied inkleuren.

Zuiniger omspringen met de schaarse open ruimte. Nieuwe bedrijven kunnen nog altijd terecht op bestaande industrieterreinen. Er zijn geen nieuwe bedrijventzones nodig.

Vlaanderen - en zeker Gent - heeft nood aan méér bos. Al jaren worden (stads)bossen gepland, nu moeten ze ook worden geplant

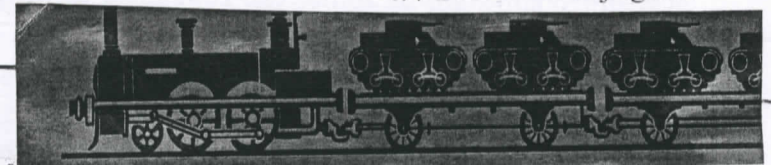
De platformtekst van het Hutspotfront kunt u raadplegen én ondertekenen via de webstek [www.hutsepot.org](http://www.hutsepot.org). U vindt er tevens alle informatie over Operatie Hutsepot. Intussen zijn al 16 instanties toegetreden tot het Hutsepotfront.

## Proces Trainstoppers: het vervolg

We berichten reeds eerder over de rechtszaak tegen een aantal vredesactivisten die vorig jaar het lef hadden gehad een Amerikaanse trein met oorlogsmateriaal voor de illegale oorlog in Irak tegen te houden en een paar uur te blokeren. Meer hierover kunt u lezen in onze vorige nieuwsbrieven.... Maar nu het vervolg!

Op maandag 1 maart (toevallig of niet op dezelfde dag als de start van het proces Dutroux en van het proces tegen de Vlaams Blok VZW's in Gent) was het opnieuw verzamelen geblazen voor de rechtbank in Dendermonde, ditmaal om naar de uitspraak van de rechter te gaan luisteren... De rechter hield een lange toespraak over hoe onverantwoord het wel was om met de Trainstop-actie de "externe veiligheid van de staat" in gevaar te brengen in "een periode van terroristische aanslagen". De actie zou de goede relaties met de VS verstoord hebben en daardoor de veiligheid van ons dierbaar België in gevaar gebracht hebben. Misschien dienen we de lezer er aan te herinneren dat de diplomatieke rel met de VS er in de eerste plaats kwam door de perikelen rond de genocide-wet (en de statements van de Belgische regering tegen de oorlog) dan door de trein-stopping acties. Bovendien zou men kunnen argumenteren dat de veiligheid van België meer in gevaar gebracht werd door de laffe houding van de Belgische regering die de oorlog in Irak dan wel publiekelijk afkeurde maar er ondertussen wel mooi aan meehielp door het Amerikaanse legermateriaal over ons grondgebied naar de Golf te helpen versturen (als ik een AlQuaeda-strijder was dan zou ik daar niet mee kunnen lachen...). In elk geval: we zaten met open mond van verbazing te luisteren naar de speech van de rechter. Uiteindelijk kwam dan de wending: aangezien het hier om een zeer ernstig politiek misdrijf gaat

ZET DE VREDE OP HET SPOOR!



Maandag 5 april

Het BRUSSEL-TRIBUNAAL (o.v.)

IN FIC

Het Brussel-tribunaal is een hoorcomité samengesteld uit academici, intellectuelen en kunstenaars in de traditie van het Russell-tribunaal dat in 1967 in het leven was geroepen om oorlogsmisdaden in de Vietnamese oorlog te onderzoeken.

(het in gevaar brengen van de externe veiligheid van de staat, met iets van een 10 à 15 jaar gevangenisstraf), verklaarde de rechtbank zich dan uiteindelijk toch onbevoegd (eerdere pogingen van de verdediging hiervoor had ze naast zich neergelegd).

Een zucht van opluchting ging door de zaal: dit betekende een Assissen-proces en dat zou de overheid vast niet aandurven.... Het leek dus alsof de actievoerders er dan toch nog goed van af kwamen.

Niet dus: want de openbare aanklager gaat alsnog in beroep tegen de uitspraak en zodoende mag de hele rechtszaak nog eens opnieuw overgedaan worden en is dit dus jammer genoeg niet het laatste artikelje hierover in onze Nieuwsbrief.... To be continued!

Uw steun is nodig!

Dit proces kost handenvol geld. Zelfs met een vrijspraak moeten er nog steeds flink wat advocaatkosten betaald worden (gerekend aan een geëngageerd tarief vanwege de advocaten). Uw steun is meer dan welkom op reknr. 523-0403000-40 van het Forum voor Vredesactie met vermelding 'proces trainstoppers'. (Giften vanaf 30 euro zijn fiscaal aftrekbaar.)

### OPNIEUW AXIE IN D'HOPPE

Ook over het illegale afvalstort en de zavelgroeve van de agressieve bullebak en afvalbaron Marcel Fort in de prachtige Hoppe-bossen van Vloesberg (Flobecq), kon u reeds eerder lezen in onze nieuwsbrieven.... Op donderdag 18 maart werden er opnieuw vrachtwagens tegengehouden die op het terrein van Fort wouden gaan storten. Een voormiddagje postvatten aan het stort stelde ons in staat (met het gevaar overreden te worden door Fort op zijn tractor) om maar eventjes tien van die dingen tegen te houden... Officieel moest het stort al gesloten zijn sinds de zomer van 2002 maar ja, meneer Fort heeft zijn

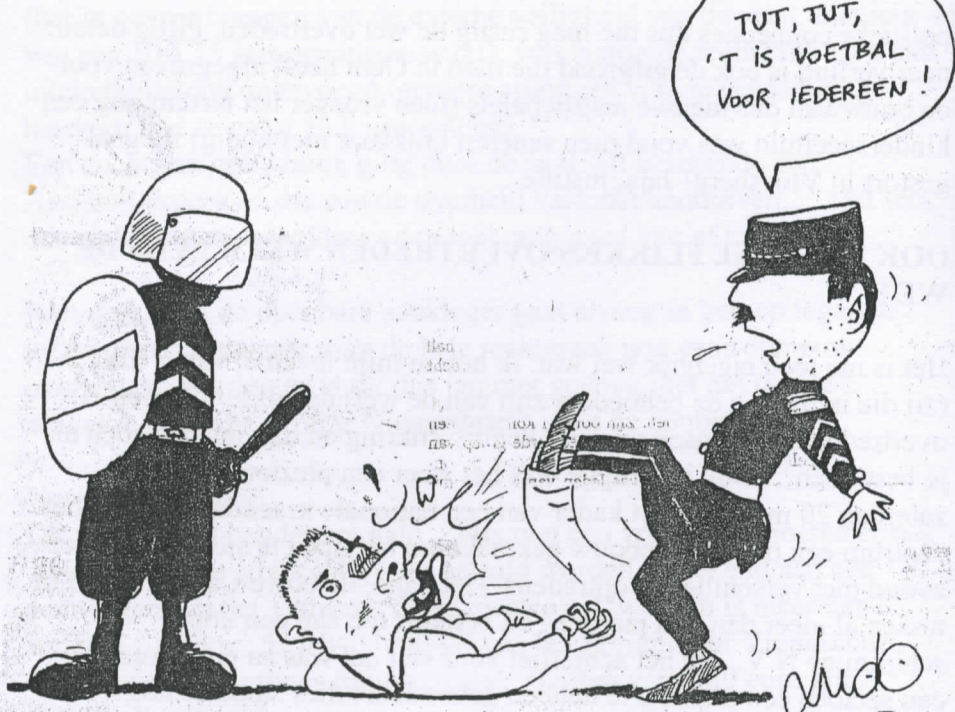
De hoorzitting is gepland op 15-17 april 2004 in de Beursschouwburg en Les Halles in Brussel en zal worden voorgezeten door Prof. François Houtart, een van de stichters van het World Social Forum in Porto Allegre. Het is gericht tegen de oorlog in Irak en tegen het imperiale oorlogsbeleid van de regering Bush. Het zal zich voornamelijk toespitsen op het 'Project for the New American Century' (PNAC), de denktank achter deze oorlog en vooral op drie medeondertekenaars van het mission statement: Donald Rumsfeld, Dick Cheney en Paul Wolfowitz, vermits zij de fysieke band vertegenwoordigen tussen het discours en de brutale uitvoering van de Nieuwe Imperiale Wereldorde zoals gepland door de PNAC. Iemand van het tribunaal komt het project voorstellen.

politieke connecties dus die mag rustig de wet overtreden. Pittig detail: naar verluid is ook de gifgrond die men in Gent heeft afgegraven voor de bouw van ons nieuwe justitiepaleis (toen vroeger het terrein nog een kinderspeeltuin was vond men saneren blijkbaar niet nodig) illegaal gestort in Vloesberg! Jaja, justitie...

### OOK BRUGGSE FLIKKEN OVERTREDEN WEER EENS DE WET

Het is me toch eigenlijk wel wat: ik heb in mijn leven al vaker flikken (zij die in theorie de behoeders zijn van de wet) dezelfde wet zien overtreden dan mensen uit mijn kennissenkring en dan moet je toch al je best doen... Ook in Brugge was het weer een plezierig nachtje, zaterdag 20 maart. In het kader van een nationale kraakdag werd in het centrum een prachtig gebouw gekraakt om het open te stellen voor een avond met verschillende optredens. Het pand, de ouwe Cactus, stond in tussen al meer dan tien jaar leeg en behoort toe aan een nogal schimmige N.V., die het achterliet voor wat het was na er gedurende één seizoen een pizzeria te hebben gehouden. Alles stond er nog: tafeltjes, stoelen, valse kamerplanten, assenbakken, glazen, een kelder vol wijnflesjes die al meer dan acht jaar over tijd waren... blijkbaar had het bedrijf geen enkele moeite om al deze zaken gewoon achter te laten. Gezien de geschiedenis van de oude Cactus en de huidige belabberde situatie, een uitgelezen plek om terug te geven aan de Lastige Bruggelingen die er hun creativiteit ongetwijfeld op hadden kunnen bot vieren.

Dat was buiten burgemeester Moenaert gerekend natuurlijk, een man die het met de perikelen rond zijn Lappersfort-bos niet zo heeft op de Bruggse anarchistjes. Wat een bijzonder leuke avond leek te worden: de kraak was goed gelukt, de burens hadden er sympathie voor en het pand liep vol met nieuwsgieren en kijklustigen, de eerste optredens waren begonnen en de bar was geopend.... werd uiteindelijk een nachtmerrie. Zonder ook maar enige legale grond (een ontruimingsbevel bijvoorbeeld, de eigenaar was zelfs nog niet eens gecontacteerd, als men die tenminste al zou weten te vinden...) viel een bijzonder klopprager horde rel-flikken het pand binnen om iedereen naar buiten te slaan. Mensen die hier tegen protesteerden werden bijzonder hardhandig opgepakt en afgevoerd naar de vochtige cellen onder het Olympia-stadion, waar net een voetbalmatch van Club Brugge bezig was. Een toevallig aanwezige jurist kon zijn ogen niet geloven.... Een aantal mensen die mee naar het stadion waren afgezakt om de



vrijlating van de arrestanten te vragen, werd ook nog eens op een bijzonder grove manier ter plekke gearresteerd (een meisje dat niet snel genoeg wou ophoepelen van de overigens publieke en die avond druk bevolkte parking voor het stadion kreeg een vuistslag in haar gezicht van de opperflik en werd over de hele parking meegesleurd richting bureau). Toen de match gedaan was en men de eerste arrestanten begon te lossen, dacht iedereen dat het nu snel gedaan zou zijn. Maar nee, het merendeel van de arrestanten bleef aangehouden en werd naar het bureau in Brugge-centrum overgebracht. Iedereen daarheen dus om te wachten tot iedereen vrij was. Het bleef wachten, we zagen wel een paar maal een politiewagen het bureau verlaten maar niemand leek gelost te worden. Na een paar uurtjes kregen we telefoon van iemand die gearresteerd was geweest dat de flikken hem in één of ander boerengat zo'n 10-20 kilometer buiten Brugge hadden vrijgelaten (het was intussen reeds lang na middernacht). Blijkbaar was het de bedoeling om al de overige arrestanten her en der en in het midden van de nacht te gaan droppen. Dit werd, terecht, door de resterende sympathisanten gezien als pure pesterij van de flikken en toen een volgende politiewagen met op de achterbank een arrestant het bureau wou verlaten, ging een groep mensen voor de auto staan om hem de doorgang te beletten en te eisen dat de mensen gewoon aan de deur zouden worden vrijgelaten, zodat de auto weer terug naar binnen moest rijden. Ondertussen waren een hele hoop mensen behoorlijk boos en

lichtjes beschonken geraakt en de blokkade draaide uit op een scheldpartij richting ordehandhavers. Iets waar deze niet mee gediend waren en zodoende trommelden deze een nieuwe linie rel-flikken op om de menigte van voor het politiebureau te verwijderen en opnieuw een hele hoop mensen op te pakken... De tweede lading arrestanten kon op een nog veel slechtere behandeling rekenen: mensen mochten gedurende de hele nacht dat ze aangehouden bleven niet eens van het toilet gebruik maken en minsten één iemand is in het bureau door de politie in elkaar geschopt (ik heb de hele verdere afloop niet meer kunnen volgen). Uiteindelijk werden de laatste mensen in de voormiddag van de volgende dag vrijgelaten. Het aantal overtredingen die de politie heeft begaan bij de ontruiming en deze arrestaties is weer al eens bijna te veel om op te noemen (los van de illegale ontruiming, werden verschillende arrestanten zwaar fysiek mishandeld en gepest en werden essentiële rechten zoals het gebruik van een toilet om maar één ding te noemen niet toegelaten, arrestanten werden op de rug geboeid en zonder veiligheidsgordel in een combi die zeer wild reed en meermaals bijna een botsing veroorzaakte naar het stadion gebracht,... en ga zo maar door) ... Kortom, de "ordehandhavers" maakten er weer maar eens een zootje van. Dat is helemaal erg omdat niets mensen beschermd tegen politiegeweld want zelfs achteraf klacht in dienen tegen een uniform haalt jammer genoeg niets uit daar deze (hoe erg de mishandeling ook was) toch stevast geseponerd worden.

#### WORDT VERVOLGD...

De dag na de gewelddadige en illegale ontruiming te Brugge was het de beurt aan Gent. Deze acties vonden namelijk plaats in het kader van het nationaal uitgeroepen kraakweek- end. (Ook in andere steden vonden acties plaats). Te Gent vond een (rustig verlopen) actiekraak van een leegstaande krotwoning plaats langs de villa van Tony van Parys, die het verlichte idee had het beruchte anti- kraakwetsvoorstel in te dienen. Nota bene terwijl de CD & V naar de verkiezingen trekt met de slogan 'betaalbare woningen voor iedereen'! Tony dwaalt rond op deze wereld met de waanvoorstellingen dat krakers hun eigen huizen (annex voordeuren) ontmantelen om de kachel brandend te houden waarnaast ze ook nog geregeld hun eigen ruiten ingooien en meer van dat fraais. Zijn wereldvreemdheid en vooroordelen worden vertaald in deze wet door kraken in de toekomst onmogelijk te maken door astronomisch hoge geldboetes en gevangenisstraffen



tot 6 (!) jaar.

In plaats van een echte oplossing te zoeken voor het bestaande huisvestingsprobleem wordt verkozen een kleine groep sociale actievoerders te criminaliseren, zodoende de aandacht van de politieke incompetentie te verdoezelen.

Naast politie/ politiek liet ook de vierde macht zich weer van haar beste kant zien; deze voorvallen werden amper vermeld in de pers. Als ze dan al vermeld worden, word alles uit zijn context gelicht, verdraait en wordt amper aandacht besteed aan de achtergronden en beweegredenen van de krakers. Laat staan aan de achtergronden en beweegredenen die de (wettelijke?) machten volledig doen doorslaan.

Hierbij dus de enige echte officiële (Gentse) persverklaring, u aangeboden door de allerliefste krakers zelf....

Reeds begin jaren '80 vonden te Gent de eerste actie- kraken plaats door jongeren die een autonoom centrum eisten. Dit om een alternatief te kunnen uitbouwen voor het bestaande commerciële uitgangleven en om over een autonome plaats voor ateliers en dergelijke te kunnen beschikken. Hier werd geen gehoor aan gegeven en eind jaren '80 werd voor het eerst 'gekraakt' te Gent. Wonen en creativiteit gingen daarbij hand in hand. Stijgende prijzen en toenemende armoede zijn twee bijkomende factoren die ook mee ertoe geleid hebben dat er uiteindelijk momenteel een 50-tal kraakpanden zijn te Gent (In de meeste andere Belgische steden ligt het aantal 'officieel gekraakte panden' trouwens veel lager, wat de onzin van een kraakwet alleen maar extra benadrukt.) Hierbij gaat het niet langer alleen om activisten en idealisten maar ook om 'gewone' mensen, gezinnen, steeds meer studenten,... Problemen en overlast die bij enkele kraken plaatsvonden werden door de media opgeblazen (en door de politie opgeklopt), waardoor nog steeds het beeld in stand gehouden wordt van de kraker als crimineel. Intimidatie en pesterijen zoals afsluiting van EGW moeten deze er wel bijnemen. Dat er twee jaar lange wachttijden bestaan voor een sociale woning te Gent en de uit de pan swingende huurprijzen (al dan niet voor een krot) voor steeds meer mensen eenvoudigweg niet te betalen zijn, wordt daarbij stilletjes aan de kant geschoven. Ook de talloze projecten in de stadsrand zorgen

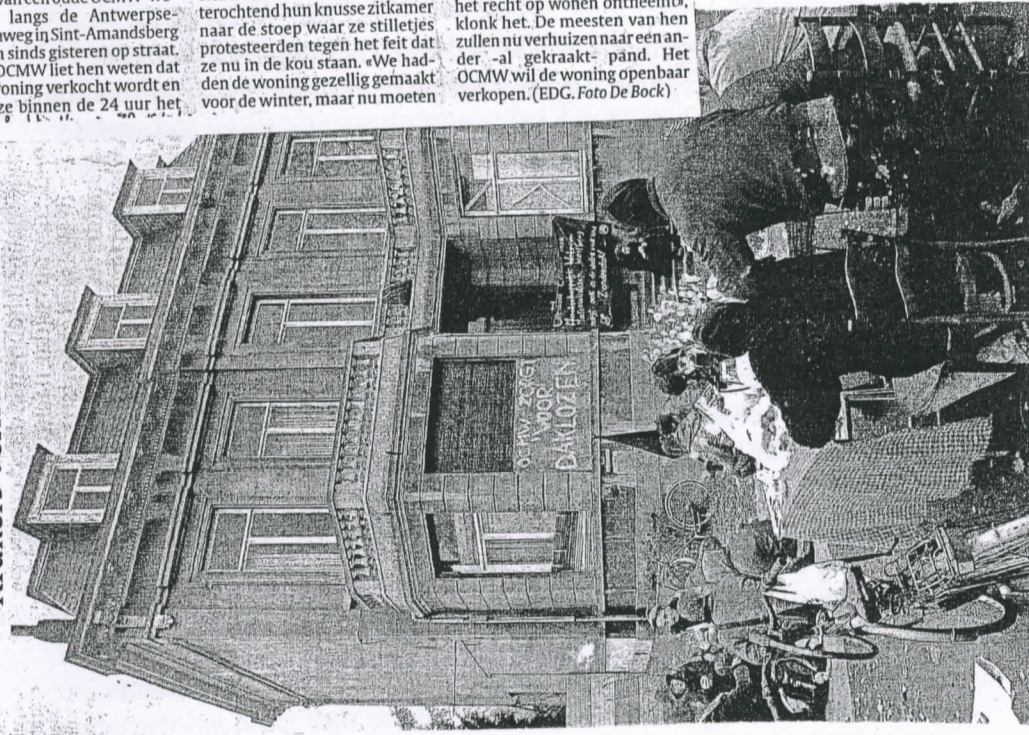
bovendien voor een enorme ellende en zullen er in de toekomst toe leiden dat vele mensen uit de lagere inkomensgroepen elders hun heil moeten gaan zoeken. (In het geplande getto aan de expo-hallen misschien?? Alsof er nog niet genoeg problemen zijn in Nieuw Gent?) Kraken is voor velen veeleer een noodzaak, en een praktische oplossing!, in een tijd waarin steeds meer mensen naar de rand van de armoede gedreven worden en een toenemende controle het dagelijks leven beïnvloed. De eisen voor een autonoom

**SINT-AMANDSBERG** - De krakers van een oude OCMW-woning langs de Antwerpsesteenweg in Sint-Amandsberg staan sinds gisteren op straat. Het OCMW liet hen weten dat de woning verkocht wordt en dat ze binnen de 24 uur het

bouwvallige huis moesten verlaten. Daarom verhuisden ze gisterochtend hun knusse zitkamer naar de stoep waar ze stilletjes protesteerden tegen het feit dat ze nu in de kou staan. «We hadden de woning gezellig gemaakt voor de winter, maar nu moeten

we elders onderdak zoeken. Het is triest dat net het OCMW ons het recht op wonen ontnemt», klonk het. De meesten van hen zullen nu verhuizen naar een ander -al gekraakt- pand. Het OCMW wil de woning openbaar verkopen. (EDG. Foto De Bock)

Krakers verhuizen naar straat



Centrum bestaan ook nog steeds, maar hieraan wordt ook nog steeds geen gehoor gegeven. Dat politici verkiezen hun eigen incompetentie te verbergen door een kleine (sociaal actieve) groep te criminaliseren, die hierbij meermaals de klappen van de gewapende arm van de wet te incasseren krijgt (waar dan weer geen haan naar kraait), valt ten zeerste te betreuren. Ook huisjesmelkers, zogenaamde 'sociale' huisvestingsmaatschappijen en OCMW's, en de media worden van harte bedankt voor hun actieve bijdrage aan deze farce. Met vriendelijke groet, **KRAKEN GAAT DOOR!!!!!!!!!!!!**

## Legen de privatisering van het onderwijs

Al deze gegevens werden overgenomen uit het boek 'Zwart Bord' van Nico Hirtt en Gérard de Selys. Ik wil de eerste alinea beginnen met een alinea rechtstreeks uit hun boek overgenomen. Het handelt over een toekomst in verband met het onderwijs. Een toekomst die alles behalve rooskleurig is. Een toekomst die er zo uit ziet omdat we vandaag volgens de neoliberale logica redeneren. Als we daar niet met stoppen, zal deze zich doordringen tot in het kleinste aspect van de samenleving, tot alles zwart ziet van de ellende.

(...) De onderwijsbudgetten werden zo drastisch teruggeschroefd dat teleonderwijs nu de regel is. De universiteiten verloren het gros van hun professoren en studenten. Hun hoofdactiviteit bestaat nu uit industriële research. In de resterende secundaire en hogescholen regende het ontslagen. De verlaten schoolgebouwen werden verkocht of vallen in puin. De lagere scholen bleven overeind en niet zelden werden ze zelfs verbeterd. De laatste middelbare, beroeps-, technische en hogere scholen verstrekken nog wat basiscursussen in overbevolkte klaslokalen. Jongeren die een opleiding willen met enig tewerkstellingsperspectief, moeten zich abonneren op de telecursussen van een aantal gespecialiseerde grote internationale uitgeverijen. Het zijn vooral technische en taalcursussen. Geschiedenis, filosofie en sociale wetenschappen zijn zo goed als verdwenen. (...) Van de vakbonden bleef alleen nog het geraamte over: hun ledental slonk naarmate de thuiswerkers zich door hun afzondering niet meer konden organiseren. (...) Komt de nationale bevolking in opstand, dan sturen de grootmachten uit het Noorden een snelle interventiemacht ter plaatse: voor een 'humanitaire' opdracht en een 'chirurgische' orde-ingreep. Hun orde. Hun bedrijfsorde.

De bedrijven werken ook volgens die principes van winst en concurrentie. Banken en multinationals moeten over de hele wereld tegenstrevers uitschakelen, marktaandeel inpikken of bondgenootschappen afsluiten. Zo iets kost hun geld. Geld dat ze overal proberen uit te halen. In de 19<sup>de</sup> eeuw vonden ze dat in Afrika, Latijns-Amerika en het Verre oosten met het imperialisme. Daarnaast doen ze in zoverre ze het kunnen, aan minimalisatie van de kosten en maximalisatie van de winst ten koste van het sociale en ecologische. Begin jaren tachtig ontdekt het westerse patronaat twee nieuwe financiële aders: de geldmiddelen van de staat en de openbare diensten. Sociale zekerheid, spoorwegen, luchtvervoer, post, openbare radio en

televisie, watervoorziening, huisvuilinzameling, gevangenis en net onderwijs lopen gevaar. Langs de andere kant hebben diezelfde rijken de staat ook weer nodig zodat de staat in hun belang kan handelen. Een staat die taksen en belastingen int in hun belang. Die de revolutie tegen de afpersers onderdrukt. Die hun lasten verlaagt. Die hun wetten uitvaardigt. Die hun leugens en propaganda uitdraagt onder de noemer informatie.

De organisaties die hierachter zitten, zijn de WTO, het IMF, de Wereldbank, de OESO. Voor de antiglobalisten onder ons is dit al duidelijk één neoliberale pot nat. Meer specifiek voor Europa heb je nog de Europese Ronde Tafel van Industriëlen (ERT). Deze komt er in 1983 op initiatief van een veertigtal belangrijke Europese multinationals, met de geheime maar uitgesproken bedoeling het voornaamste beslissingscentrum van het Europese continent te worden. Gelijktijdig ontstaat ook in de VS en Japan analoge groeperingen.

1989: De ERT betreurt "hoe weinig invloed de industrie heeft op de onderwezen programma's" en dat de leerkrachten "niet voldoende afweten van het economische kader, het zakenleven en het winstconcept". Diezelfde leerkrachten "begrijpen de noden van de industrie niet".

1991: De Europese Commissie schrijft een rapport over de informatierevolutie. Hieruit blijkt dat ze dezelfde redeneringen beginnen te maken als de neoliberale patroons van de ERT. Zij vindt nu eveneens dat de technieken en methodes die een bediende of een arbeider op school aanleerde, na twintig jaar grotendeels verouderd zijn. Na die vervaldatum is de werknemer schrootrijp. Ten slotte formuleert zij het volgende: "Een Open Universiteit is een industriële onderneming en hoger afstandsonderwijs is een Nieuwe Industrie. Deze onderneming moet haar producten afzetten op de markt voor permanente educatie, die onderworpen is aan de wetten van vraag en aanbod." Dat betekent dat al wie zich deze producten (goederen en cursussen) niet kan veroorloven, voortaan geen toegang meer krijgt tot het onderwijs.

1995: de ERT gaat nog brutaler te werk: "Essentieel voor het behoud van de concurrentiekracht is dat bedrijven beschikken over personeel dat voortdurend zijn kennis bijwerkt en nieuwe vaardigheden aanleert." Dit komt er op neer dat werknemers steeds meer moeten leren en werken opdat de patroons fortuin kunnen blijven maken. De onderwijssystemen passen zich onvoldoende snel aan de technologische revolutie aan. Zo zijn de afgestudeerden niet direct inzetbaar in het bedrijf. En dat zijn weeral kosten voor het bedrijf die hun werknemers

altijd maar moeten bijscholen. Oplossing voor de bazen lijkt dat leerlingen tijdens hun schooltijd (lagere school) enkel leren aanleren. Van daaruit kunnen ze verder naar het privé-onderwijs. Dat onderwijs, bijna compleet gebaseerd op computer en internet, zal er voor zorgen dat jongeren er als robots zullen afstuderen en dus direct inzetbaar zullen zijn. Verder nog: "Er moet meer nadruk worden gelegd op de modernisering van leermethodes en -middelen, in het bijzonder voor zelfstudie. (Vertaling: werknemers moeten niet langer patronale centen verspillen door opleidingen in het bedrijf te volgen, maar zullen dat in hun schooltijd leren. Ze moeten thuis studeren, en op eigen kosten.) Ook nog: "Op lange termijn moet elk kind over een computer kunnen beschikken.

Alles zou dus uiteindelijk via internet en de computer gedaan worden. De gepaste begrippen zijn: telewerk, werkén op afstand en thuiswerk. Heel wat werk kan naar thuis verschuiven: secretariaat, boekhouding, tikwerk, herstellingen aan computersystemen, reservaties op vakanties, vliegtuigen, weekendjes,... De werkgever verliest hierdoor heel veel van zijn kosten. In het privé-onderwijs zullen vele scholen en klassen ook verdwijnen. Je koopt je cursussen via internet bij schoolbedrijven. Deze laatste kopen die cursussen bij de bedrijven die nood hebben aan werknemers met een bepaalde kennis. Nadat je geslaagd bent voor het examen komt dit op je bekwaamheidskaart (in plaats van je diploma (zie verder)) en kan je terecht bij de bedrijven, waar je onrechtstreeks de kennis van gekocht hebt. De ERT spreekt hier van 'educatieve software'.

Maar als het onderwijs een industriële handel wordt, wie mag dan aan het einde van de rit de diploma's uitreiken? Hier werd iets op bedacht. We schaffen de diploma's af en in de plaatst daar van komt de 'persoonlijke bekwaamheidskaart' (skill accreditation card). Deze kaart zou niet door de staat worden uitgevaardigd, maar door deze private toeleveringsbedrijven van leerstof. Op die kaart zou vermeld staan op welke cursus de jongere via internet geslaagd is. Stemmen de vaardigheden overeen met de zoekcriteria van een werkgever, dan maakt hij kans op een job. Wie niet in dit nieuwe economische circuit behoort omdat hij dat nieuwe privé-onderwijs volledig gebaseerd op zelfstudie, bekwaamheidskaarten, cursussen kopen, zal worden uitgesloten en verstoten naar de weinige resterende overvolle openbare scholen.

Juridisch dient dit ook verdedigd te worden. De Europese Commissie, die nu al zo sterk naar de pijpen danst van de ERT, zal heel deze rotzooi kunnen beargumenteren met dat afstandsonderwijs een dienst is, en het verlenen van een teledienst is uit de aard van de zaak grensoverschrijdend. En het vrije verkeer van diensten ligt vast in de

Europese verdragen. Bijgevolg mag geen enkele Europese lidstaat binnen de eigen grenzen het verkeer van afstandsonderwijs reguleren of verhinderen. Dit is typerend aan het neoliberalisme.

1996: De onderwijsministers lijken erg gretig om hun bevoegdheden af te staan aan de industrie. Ze besluiten 'een duurzaam partnerschap te bevorderen tussen de onderwijsinstellingen en de leveranciers van software. Zolang de staat nog verantwoordelijk is voor de scholen, zal ze voldoende computers aankopen en educatieve software. In een rapport van de OESO van dat jaar, vinden we bekende gebeurtenissen terug, die zich nu aan het voltrekken zijn: "het is belangrijker te leren aanleren dan zogenaamde feiten onder de knie te krijgen. Het bezit van een computer dient aangemoedigd te worden. De studenten dienen vlot het net en de telefoon leren te gebruiken." Geschiedenis, sociologie, wijsbegeerte en wereldculturen zijn dergelijke volstrekt overbodige vakken. De studenten moeten leren wat werkelijk nuttig is... nuttig opdat de bedrijven de winst kunnen maximaliseren.

Met al die plannen die stilletjes in werking beginnen te treden wordt het onderwijs zelf één van die nieuwe producten, die ze op de markt willen brengen. Dus moeten we leren aanleren in het lager schooltje. En vanaf dan ieder in zijn hoekje achter een scherm. Voortdurend. Onophoudelijk. Leren, leren en nog eens leren. Nieuwe technieken, nieuwe productieprocessen. Om voor hen te kunnen produceren.





Menslievend zijn de principes die aan de basis liggen van de gevangenis: de misdadiger kan, tijdens zijn gevangenschap, nadenken, zich verbeteren, zich herscheppen. Terecht heeft de geschiedenis komaf gemaakt met deze dwaze praatjes. De utopie kan alleen gebouwd worden op een absolute, strenge redenering, maar de gevangenzetting rust op de hoop dat alles achteraf beter zal gaan, d.w.z. op iets wat niet redelijk te vatten is.

Het woord 'reclassering' was een nogal gemakkelijke uitdrukking maar ze bevat zelfs de leerlingen van de Nationale School voor de Penitentiaire Administratie niet meer: het wordt dus op z'n minst tijd om er een ander te verzinnen, bij voorkeur even lachwekkend.

Dit is niet de plaats om deze evidenties te herhalen: opsluiting maakt gek, maakt ziek, maakt hard en inhalig. Het tegendeel heeft nog niemand durven beweren.

En niemand zou toch willen leven in een wereld waarin sommigen het risico nemen de wereld nog bedreigender te maken dan hij al is door mensen op te sluiten.

In de meeste landen proberen criminologen meer en meer te vermijden dat kleine misdadigers in de gevangenis terecht komen, omdat ze weten dat die door en door schadelijk is; dat is zeker niet omdat het zulke goeie zielen zijn.

Het is dus des te meer van belang om de opsluiting van echte criminelen te vermijden.

Daarom is deze tekst geen intellectuele stellingname (wat wij denken heeft niets origineels) maar een oproep aan enkelen om concrete stappen te ondernemen voor de afschaffing van de gevangenis en onze actievormen uit te vinden.

Wij zijn geen liefdadigheidsdametjes; wij menen niet dat, door de gevangenis te bestrijden, we de ellende uit de wereld helpen noch dat we een tegenwicht kunnen vormen voor de beestachtigheid van de massa door een "humanistische" houding.

Wij zijn geen humanisten. De Mens bestaat niet en we zijn allemaal meestal gewoon schurken.

De gevangenis is een symbool, we bedoelen daarmee dat het een herkenningsteken is voor mensen die instinctief vol afschuw zijn voor dat waarvoor men ons veroordeelt.

Maar gevangenis zijn ook zeer reëel, verpletterend voor de geest, onverdraaglijk voor het verstand, en ze moeten verdwijnen simpelweg omdat dat logisch is.

Het discours dat de gevangenis er is om brave lieden te beschermen tegen de booswichten is van alle leugens het gemakkelijkst te ontmaskeren. Voor ons denkplezier kunnen we daarmee beginnen: men zal zo beter de rol begrijpen van het gerecht, de politie en uiteindelijk de maatschappij in haar geheel.

De gevangenis stelt het merendeel van de mensen te gemakkelijk gerust en verleidt iedereen ertoe het laatste restje gezond verstand te laten varen. De gevangenis is noodzakelijk voor de ordehandhaving omdat de orde de gevangenis in stand houdt. Daarom is de gevangenis noodzakelijk voor het voortbestaan van de gevangenis.

Strikt genomen is het reformisme niet idioot maar het is onmogelijk; hoe minder de gevangenis straft, hoe minder ze beantwoordt aan haar bestaansreden. De gevangenis verwijten dat ze te pijnlijk is, is zoals een ziekenhuis verwijten dat het te goed verzorgt.

Er is een interessante vraag die men ons dikwijls stelt, eeuw na eeuw: "Jullie praten over de afschaffing van de foltering, maar waardoor gaan jullie die vervangen om de bekentenissen die nuttig zijn voor de samenleving af te dwingen?" Deze vraag is een goede vraag. Onze antwoorden zullen nooit goed genoeg zijn voor dit soort van goede vragen. Wij vragen dan ook nederig om het probleem anders te formuleren.

In afwachting zien wij er geen enkel voordeel in om de bestaande stand van zaken, die geen noodmaatregel is maar het ergste, te laten voortduren.

Wij hebben veel minder te verliezen met het openen van de gevangenis dan met het openen van autosnelwegen, en alles te winnen wat betreft sereniteit, intelligentie, het verlangen samen na te denken over de manieren om samen te leven. En het is dringend.

De korte straffen zijn een tijdelijk opzietten, onzinnig op zich. Maar de lange straffen zijn eliminerende straffen, zo gewild door het gerecht en de samenleving: men "snijdt het gangreen weg", men "trekt het onkruid uit", men "bestrijdt het ongedierte", evenveel delicate eufemismen om de collectieve wil tot eliminatie, tot moord, uit te drukken.

Indien men naar de menigte zou luisteren, zouden velen die men naar de gevangenis stuurt op de rooster gegrild worden, levend gevild alvorens te worden gevierendeeld. Wij moeten niet tot een vergelijk komen met de barbarij. Wij sluiten geen pact met diegenen die de smaak van het lijden en van de dood hebben door het op een akkoordje te gooien over de middenweg die de gevangenisneming zou zijn. Omdat wij houden van het leven. (Wanneer wij er niet meer van houden, waarden wij het nog genoeg om het vrijwillig te verlaten.)

Wij laten niemand toe te praten over "recupereerbaren" of "on-recupereerbaren"; enkel voor smerige geesten is de wereld een afvalstortplaats.

In het beste geval sluiten wij de idee van een publieke opinie uit; in het slechtste geval bevestigen wij dat het kenmerk van veronderstelde publieke opinies is zich te laten manipuleren door diegenen die daar profijt bij hebben. Wat onszelf betreft, wij denken dat er wel individuen zijn die onze standpunten zullen bijtreden als ze eenmaal zelf hun idee over de zaak gevormd hebben.

Door met een absurde opdeling tussen schuldigen en onschuldigen te spelen, door de praktijk van de opsluiting, zaagt men ons in tweeën en verhindert men ons ons te verenigen; door de meest onbuigzame normatieve denkstructuren te versterken, maakt ze van ons mechanische agenten. Wij dulden niet dat de samenleving, in haar juridische gedaante, ons tot dementie drijft en dat als voorwendsel gebruikt om haar 'natuurlijke voorgedij' over ons uit te oefenen.

Wij verdragen het niet opgesloten te zijn. Niet binnen en niet buiten. Wij, de onschuldigen, hebben niet meer recht om de gevangenis binnen te gaan dan dat de gevangenen het recht hebben ze te verlaten. Hetzelfde geldt voor het censureren van onze post: de meeste kranten die binnen, in de vergeethoeken, worden geschreven, zijn voor ons verboden kost.

Het is niet 'omwille van respect voor de Rechten van de Mens' dat wij opsluiting verwerpen. Wij lijden niet meer dan een hond aan de ketting of een aap in een kooi. Dat is geen bijkomstigheid.

Wij bestrijden elk althermenis als dit ook een opsluiting 'buiten' zou zijn zoals bijvoorbeeld een nog geraffineerdere sociale controle.  
 Wij beweren niet te weten wat vrijheid is, maar wij voelen helder en duidelijk genoeg wat onderdrukking is en wat ons verhindert onszelf te zijn.  
 Omdat het noodzakelijk is interesse in elkaar te tonen kunnen wij niet aanvaarden onderworpen te worden noch gegijzeld te zijn door wie of welke groep dan ook.

Wij verzetten ons tegen elke institutionalisering van de macht, of die nu komt van chefs van eendert welke orde, van maffiosi, de familie, het volk, de mannen, de Staat, enz...

Niemand heeft het recht ons te beoordelen noch onze daden te veroordelen.

Wij hebben alle rechten.

Het Recht bestaat niet. Het is een pessimistische maar foute kijk op de verhoudingen tussen elkaar. Het heeft geen enkele zin bijvoorbeeld 'verkrachting' te verbieden, maar het kan daarentegen zeer interessant zijn te bedenken hoe we kunnen vermijden verkrachten of verkrachte te zijn.

De misdaad op zich bestaat niet; als men eendert welke afgrijselijke en weerzinwekkende daad neemt (zoals bijvoorbeeld een werkgever die mijn tijd, mijn leven steelt) zeggen we niet dat men de misdadiger moet elimineren maar dat iedereen er belang bij heeft de zaken om te gooien, te begrijpen wat er gebeurd en zich te verzetten tegen de macht. Niets staat trouwens mensen die elkaar waarderen in de weg om zich te beschermen tegen elke aanslag op hun mentale en fysieke integriteit.

Wij zijn geen medeplichtigen van de rechtbanken die veroordelen in onze naam. Dat is een inlijving die eens te meer een staatsgreep is. Dit hoeft niemand tegen te houden een oordeel te vellen of zich verontwaardigd te tonen maar de samenleving hoeft onze persoonlijke verontwaardiging niet voor haar rekening te nemen.

Wij zijn niet links. Evenmin zijn we anarchisten, rechts, parallellopedums, noch eender wat van die strekking. Wij zijn opportunisten als ons dat goed uitkomt. We weten wat we willen.

Wij, abolitionisten, zijn realisten (als men maar onder 'realisten' niet 'experten in het slikken van de slangen van het walgelijke nu' wil verstaan, maar wel 'vastbesloten om onze ideeën te realiseren').



Catherine Baker, maart 1984

Deze woorden zijn twintig jaar oud maar veel is er niet veranderd. De ene hervorming volgt op de andere (ook nu in België komt er weer een aan) maar ondertussen bouwt men alsmaar meer en grotere gevangenissen, meer mensen worden opgesloten en krijgen alsmaar langere straffen met minder kans op vervroegde vrijlating, de overbevolking zet de gevangenen letterlijk met hun rug tegen de muur. Sinds kort is er in België een start gemaakt met een 'kollektief tegen de gevangenis'. Voor meer info of omerkingen: kollektieftegendegevangenis.vahoo.com

"La Boucle Au Fen Sourd"

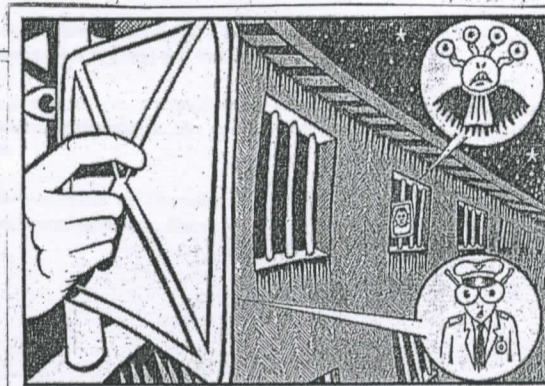


J'ai juste envie de rendre  
 Confuse ma perception pour ne plus  
 avoir envie de casser des barreaux  
 déjà atomisés par la vie microscopique  
 de la liberté  
 J'ai soif de repli, d'une surface cutanée  
 frippée aux profondeurs de fosses marines  
 et de transpirer sans issue dans chacun  
 des puits que sont les pores de ma peau  
 alors voilà j'ai juste envie d'un corps  
 petit, morte quand l'air insufflé est lourd  
 rejeté comme une plume qui n'arrivera  
 jamais à tomber établissant l'insaisissable  
 présent comme combustible de tous les autres  
 temps, pourquoi je crie au feu? parce que  
 l'eau coule de mes yeux qui ont envie de  
 mordre ce qui en eux boit la tasse alors en  
 core voilà dehors un carnaval  
 végétarien dedans une ronde  
 carrément fatale  
 je crie comme le dernier des mliets  
 craquant à l'aide d'une épingle plus  
 longue que la langue les tympans  
 des mes prochains si lointains

si vous voulez me quitter ne venez pas me chercher  
 chaque fois venez ici si vous voulez me quitter  
 ne venez pas me chercher chaque fois venez  
 ici si vous voulez me ... ad infinitum



L'auteur de ce poème est actuellement incarcéré à Fleury-Mérogis



Begin oktober vorig jaar werden 4 huisjes in de Peerstraat gekraakt. De burens reageerden zeer positief, daar ze al vele ongemakken hadden ondervonden door de leegstand van deze woningen. De huisjes, die nog in behoorlijke staat zijn, zouden nog een twee a drie jaar leegstaan...ideaal voor een kraak dus.

'Sociale' huisvestingsmaatschappij de Goede Werkmanswoning (wie verzint zo iets ingodnaam?) contacteerde de krakers begin november. Er werden gesprekken gestart en er werd de krakers een huurovereenkomst aangeboden. Drie maanden later kregen de krakers een dagvaarding in de bus... proces voor het vredegerecht op 8 maart. De krakers waren niet van plan zomaar op te hoepelen. Er werden affiches geplakt, een actie gevoerd, en met Recht van Antwoord werd naar het hoofdkantoor van de Goede Werkmanswoning getrokken. Op het proces bleek dat hun advocaat niets wist van de eerder gevoerde onderhandelingen tussen de twee partijen en hij vroeg zelf opschorting. 'Aangezien er media-aandacht was voor het proces moest alles immers volgens het boekje verlopen'...wat een fronsend kijkende rechter de bedenking deed maken dat het eigenlijk toch ook volgens het boekje zou moeten gaan als er geen media aandacht was. Uitstel dus tot maandag 5 april. Lang leve de lente!

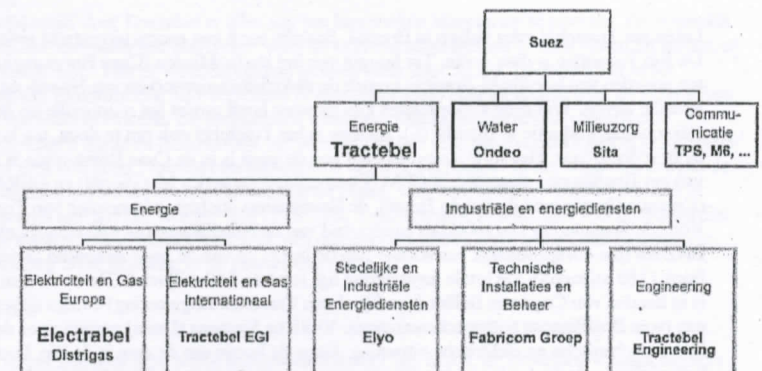
Hun ei kunnen de krakers trouwens niet kwijt op Recht van Antwoord wegens 'te serieus'. Blijkbaar zijn krakers enkel goed voor de media als er sensatie aan te pas komt. Niet als gewone mensen (die niet passen in het stereotype beeld van de marginaal) iets zinnigs te vertellen hebben. Tot zover dus de objectieve beeldvorming. Tot maandag.

### Tractebel liegt, bedriegt...en maakt winst!

#### \* De schone schijn van privatisering

Tussen 1980 en 1997 werden tien maal zoveel contracten afgesloten voor waterprivatisering dan de periode daarvoor. De Wereldbank schatte in 2001 de waarde van de mondiale watermarkt op 800 miljard dollar. Ongeveer 5% van de wereldbevolking was voor water aangewezen op geprivatiseerde bedrijven. Dit aantal zou volgens de WB in 2015 toegenomen zijn tot 1,6 miljard mensen ( $\pm 25\%$ ). De commerciële bedrijven willen winst maken, en dat staat haaks op de doelstelling om zoveel mogelijk mensen van drinkbaar water te voorzien. De prijsstijgingen die de privatiseringen als gevolg hebben, leidden al vele keren tot schrijnende toestanden. In Punjab (India) is de prijs van het water zo duur geworden dat gezinnen een kwart van hun inkomen aan water moeten spenderen. In Lusaka (Zambia) wordt dat meer dan de helft van het gezinsinkomen.<sup>(1)</sup> Wie niet betalen kan wordt afgesloten van het waterleidingsnet. De wetten van de vrije markt, nietwaar? De mondiale watermarkt is in handen van een aantal, voornamelijk Europese watermultinationals waarvan de twee belangrijkste Vivendi en Suez zijn. Vooral die laatste is belangrijk bij het onder de loep nemen van Tractebel.

#### \* De structuur van de Tractebel-familie



(bron: tractebel\_org\_nla8b061.gif, image/gif, 585x293 ; <http://www.sgb-gmb.be/DefaultNL.html>)

Tractebel is dus de energiepijler van multinational Suez. Dat deze zeker en vast niet zuiver op de graat is toon ik graag aan met enkele voorbeeldjes

\*Suez doet geen enkele moeite om de waterinfrastructuur in de armste wijk van Johannesburg ,Alexandra, te verbeteren. Het gevolg is dat de wijk geteisterd wordt door uitbraken van cholera

\* De burgemeester van Grenoble in Frankrijk werd in 1995 veroordeeld wegens het aannemen van steekpenningen van...Suez.

\* In Indonesië stapte Suez in 1997 samen met de multinational Thames Water in een consortium met de schoonzoon van dictator Soeharto om de watervoorziening van Jakarta in handen te krijgen.

Maar nu even genoeg over Suez en wat meer over Tractebel. Een dochteronderneming van Tractebel is Fabricom, dat een klein jaar geleden in opspraak kwam toen een groep activisten het lappersfortbos bezetten, dat eigendom is van Fabricom. Tractebel is ook de nakomeling van de Generale Maatschappij van België (2). In de bestuursraad van Tractebel vinden we het kruim van de Belgische kapitalisten terug: Etienne D'avignon, Maurice Lippens, Karel Vinck, Hugo Vandamme (Barco, wapenfabrikant). (3) De Generale Maatschappij van België (en bijgevolg dus Tractebel) is een firma die groot is geworden door de kolonisatie van Kongo onder Leopold 2 (waar zo eventjes miljoenen Kongolezen werden vermoord voor "vaderland" België en voor de "beschaving") Ook Union Minière, nu Umicore, was zeer actief in Kongo. Dit bedrijf leverde uranium aan de Amerikanen die het op hun beurt gebruikten voor de atoombom. Umicore linken aan Tractebel is helemaal niet zo moeilijk: Karel Vinck, voorzitter van Umicore, zetelt in de raad van bestuur van Tractebel. (4) Tractebel is ook een bedrijf waarvan er afgevaardigden in de Europese Ronde Tafel van Industriële zetelen. Het machtige clubje rijkelui die bepalen hoe het verder gaat met Europa. Tractebel is op dit moment actief in Argentinië, Brazilië, China, Canada, Chili, Duitsland, Hongarije, India, Italië, Kazakstan, Peru, Portugal, Singapore, Oman, Thailand, VS, Vietnam en Zwitserland. De directie van Tractebel is eind januari 2002 in ons land nog beschuldigd van fraude en het uitkeren van smeergeld aan 3 Kazakse kopstukken om de bouw van een energiepijplijn in die regio te vergemakkelijken (5)

#### \*Tractebel in Brazilië

Laten we Tractebel even volgen in Brazilië. Brazilië heeft een enorm uitgestrekt rivierendelta. De Rio Tocantins is daar 1 van. Ter hoogte van het stadje Minaçu (Cana Brava-regio, 350 km ten noorden van hoofdstad Brasilia) komen de elektriciteitsnetwerken van Noord- en Zuid Brazilië samen. Wie deze knooppunten kan uitbaten heeft zowat het monopolie op de elektriciteitsproductie in Brazilië (6). En daar is het Tractebel ook om te doen, ten koste van de bevolking daar. Het stuwdamproject dat een de gang is in de Cana Brava-regio is in handen van het Braziliaanse staatsbedrijf CEM (Companhia Energetica Meridional) en GERASUL (Centrais Geradoras do Sul do Brasil), de Braziliaanse dochteronderneming van Tractebel. Voor de financiering zijn subsidies aangewend van de Braziliaanse ontwikkelingsbank BNDES (die oorspronkelijk een sociale functie heeft) en van de Inter American Development Bank (160 miljoen\$). De totale investerings ligt rond de 500 miljoen \$. De bouw van de dam is in handen van Coyne en Bellier (een filiaal van Tractebel Engineering) en zijn uitbesteed aan twee Braziliaanse bouwondernemingen. Voith en Siemens (Duits) zorgen voor de hydromechanische en elektrische uitrusting. Door de bouw van de dam is de Rio Tocantins buiten zijn oevers getreden en is er een enorm stuwmeer ontstaan. Daardoor werden de mensen die aan de rivier woonden en werkten zwaar getroffen. Ze moesten gedwongen verhuizen en verloren daardoor hun werk en inkomen. Dikwijls kregen ze hiervoor geen enkele vergoeding. De getroffen vallen ruwweg in te delen in 5 groepen: huurders van grond, mijnwerkers, kleine grondeigenaars, vrachtwagenchauffeurs en baggeraars. Er waren in Minaçu 7 baggeraars die daar al 20 jaar aan het werk waren en die leefden van het baggeren. Ze ontgonnen 180 kubieke meter zand per dag en huurden hun boten. Het werk van de baggeraars was goed voor vrachtwagenchauffeurs, booteigenaars... Kortom een heel productienet. Wegens de dam hebben ze nu geen werk meer. In het begin mochten ze nog meewerken aan de bouw van de dam, maar toen liet het bedrijf een goedkopere baggeraar van

buitenaf komen. Alle 7 de eigenaars hadden elk nog eens  $\pm 7$  arbeiders in dienst. Elke eigenaar kreeg 1800 tot 21000 R\$ (reales, de Braziliaanse munteenheid. 1 real is 0.280622 Euro), hun arbeiders kregen niets. Deze schadevergoeding was nog niet eens genoeg om hun baggermotor af te betalen. (7) Iedereen, baggeraar en werkers, zijn nu werkloos en strijden samen tegen het bedrijf dat dit op z'n geweten heeft: Tractebel. De mijnwerkers die met goud uit de rivier werkten ondergingen hetzelfde lot. Het goud werd zowel uit de rivier gebaggerd als eruit gehaald met een zeef (manueel dus). Tractebel zei dat ze een schadevergoeding zouden krijgen, maar enkel 1 persoon (van de naar schatting 500 à 1000 gezinnen die leefden van inkomsten uit goudontginning) kreeg een schadevergoeding. Nu zitten 300 gezinnen zonder inkomen, de rest is vertrokken uit Minaçu, de steden tegemoet, waar de armoede op hen wacht. De ene persoon van de goudzoekers die toch een schadevergoeding heeft gekregen, kreeg een stukje land met een schamele waarde van 30000 R\$. De rest kan in het dorp niet blijven, want ze hebben geen geld en er is in de streek geen werk meer. De dam veroorzaakte ook op grotere schaal problemen door het productienet helemaal te verstoren en te verwoesten. Iedereen die er werkte betaalde belastingen, maar hun werk wordt nu niet erkend (wegens niet geregistreerd), dus krijgen ze hun rechten niet toegekend. Ze zullen later waarschijnlijk ook niet kunnen genieten van een pensioen of sociale zekerheid. (8) Een ander verhaal is dat van Pedro, die al tien jaar op een boerderij werkte. Toen hij drie dagen weg was om te trouwen, kwamen ze op de boerderij langs met een registratielijst. De anderen kregen een huisje ter waarde van 6000R\$, hij niet. Hij woont nu in een kamp zonder water of elektriciteit, in penibele omstandigheden. (9) Net zoals  $\pm 300$  andere mensen die in dat accampamento leven. Dat accampamento bestaat uit niet veel meer dan geïmproviseerde hutjes uit bamboe, stokken en zwarte plastic. Bij het betreden van het accampamento hangt er een groot spandoek met het opschrift: "Tractebel heeft ons van onze grond beroofd". Zeer pijnlijk...

Tegelijkertijd doet Tractebel er alles aan om hun sociale blazen op te poetsen. Zo bouwden ze aan het stuwmeer een golfbreker waar de omwonenden kunnen komen vissen en legden ze een strand aan... Dat er vanzelfsprekend genoeg maar kaal bij ligt. In een artikel in de Financieel Economische Tijd verscheen er een onverdeeld positief artikel over de activiteiten van Tractebel in Brazilië. De journalisten werden onthaald met hapjes en champagne, overgevlogen Stella en Hoegaarden. Ze werden van hot naar her overgevlogen in helikopters om te zien hoe goed Tractebel de getroffen wel niet verzorgde. In het stadje Ita kregen de inwonenden inderdaad een modelstadje in de plaats. Met een "memory-house" om hen te herinneren aan hoe het vroeger was (10)... Tja, 1 modelstadje bewijst niet veel natuurlijk. En bij de slachtoffers in Minaçu zullen ze wel niet geraakt zijn zeker... In de Cana Brava-regio blijven nog 2000 gezinnen in de kou staan. (11).

#### \* Acties

Het verzet tegen de dam wordt georganiseerd door het MAB, de beweging van slachtoffers van dammenbouw, waarbij een groot deel van de nog overblijvende slachtoffers in Minaçu zich bij hebben aangesloten. Het MAB is een nationale organisatie die over het hele land actief is. In Minaçu werd er enkel gewerkt met acties (direct en gerechtelijk), maar 1 van de taken van het MAB is ook preventief werken. De bewustmaking en mobilisatie van de getroffen, meestal arme, Brazilianen omtrent dammenbouw staat hoog in hun agenda. Natuurlijk krijgen ze heel wat tegenwind. Zo worden de hoofdfiguren van het MAB constant lastiggevallen met rechtszaken. De komst van het MAB in Minaçu heeft het verzet gebundeld. Daarvoor was iedereen afzonderlijk met zijn advocaat de strijd aangegaan met het bedrijf. Sidnei Luiz, activist van het MAB en regionaal verantwoordelijke voor Minaçu, zegt dat de Cana Brava-regio weinig tot geen ervaring had met de strijd tegen multinationals. Zo was er

in het Zuiden, bij de bouw van de stuwdam in Ita, veel meer verzet (12). De acties van het MAB zijn dikwijls dambezettingen. In juni proberen 300 betogers de werf van de Cana Brava-dam te bezetten. Ze botsen op een grote politiemacht (13) Op 31 mei 2002 diende het MAB in naam van 40 mensen een klacht in bij het Independent Inspection Mechanism; een soort van ombudsdienst van de Inter American Development Bank (14). In november 2002 verzamelden 600 getroffen gezinnen zich in Brasilia om te kamperen in hoofdkwartier van de BID (inter-Amerikaanse ontwikkelingsbank) (15). Het lijstje gaat maar door. Deze feiten zijn verschrikkelijk. De strijd van deze mensen tegen een asociale multinational is bewonderenswaardig en moet gesteund worden! Door het Braziliaanse programma voor de bouw van stuwdammen moeten tussen 800.000 en 1 miljoen mensen verhuizen. Brazilië telt 170 miljoen inwoners. Ik hou mijn hart vast. Deze tafereelen mogen niet ongestraft blijven.

#### Bronnen :

- (1) "Water : mensenrecht of handelswaar" ; Milieudéfense ; 2002 Campagne Globalisering en Milieu
- (2) "De Generale Maatschappij van België heeft twee belangrijke participaties : in de Belgische groep; Tractebel (100%) en in het Belgisch-Nederlandse Fortis (6,85%), een internationale financiële dienstengroep op het terrein van verzekeren, bankieren en beleggen"  
<http://www.sgb-gmb.be/DefaultNL.html>
- (3) <http://www.sgb-gmb.be/CommNL/CVNL/CVequdNL.html>
- (4) idem
- (5) "Het wassende water van Tractebel" ; Ng Sauw Tjhoi ; samengevat in Pagina 11 van maart 2002
- (6) idem
- (7) Getuigenis Rodriguez Sabrinho ; opgetekend op 10/04/2003 te Minaçu
- (8) Getuigenis Abi Pereira Salgado ; opgetekend op 10/04/2003 te Minaçu
- (9) Getuigenis Pedro Alves de Lima; opgetekend op 10/04/2002 te Minaçu
- (10) FET ; 30/05/2002 "Tractebel neemt stuwdam in Cana Brava in gebruik" Marc de Roo
- (11) DS ; 15/3/2003 "Tractebel botst in Brazilië op controverserend nationaal belang van waterkracht" De bron van kritiek
- (12) "Het wassende water van Tractebel" ; Ng Sauw Tjhoi ; samengevat in Pagina 11 van maart 2002
- (13) DS ; 15/3/2003 "Tractebel botst in Brazilië op controverserend nationaal belang van waterkracht" De bron van kritiek
- (14) idem
- (15) Paula Broeders, persnota Cana Brava-Brasil 16/11/2002 "Cana Brava – slachtoffers zetten opnieuw de Interamerikaanse ontwikkelingsbank onder druk

Rhythms of Resistance, kortweg RoR, is een internationaal netwerk van muzikale activisten voor een sociale en ecologische wereld. RoR streeft voor geweldloos optreden, gelooft dat muziek de manier is om agressie te kanaliseren terwijl we toch op een ludieke en directe manier de problemen belichten.

RoR Gent neemt deel aan manifestaties en directe acties over heel België en Europa. We dompen de acties onder in een energieke sfeer van solidariteit en creativiteit, waar geweld geen plaats krijgt.

RoR Gent repeteert elke donderdag om 19u in het secretariaat van JNM ([www.jnm.be](http://www.jnm.be)). Sluit je ook aan bij onze manier van optreden! Neem eens een kijkje, een trommel en een paar stokken uit onze kelder en speel mee! Je vindt ons in Kortrijksepoortstraat 192 in Gent.

Wil je op de hoogte gehouden worden van onze acties?

Contact:

★ [samba@jnm.be](mailto:samba@jnm.be) ★



*Onderstaand fragment komt uit een roman van een van mijn lievelingsschrijvers, de Hongaarse György Konrad. Semi-autobiografisch beschrijft hij het leven van een oorspronkelijk communistisch revolutionair die echter niet kan aarden in de totalitaire stalinistische maatschappij, waar iedereen iedereen controleert, en iedereen iedereen wantrouwt, en iedereen medeplichtig is. Cynisch geworden trekt hij zich vrijwillig terug in de psychiatrie. Dit stukje is een antwoord op de zalvende woorden van de "progressieve" directeur.*

"Je verbeeldt je dat jij het bent die ons in de gaten houdt; in werkelijkheid houden wij jou in het oog. Je bent geen kwaai vent, je weet dat de verschillen tussen jou en ons betrekkelijk zijn, je legt ons net genoeg ongemak op om je rivalen geen voorwendsel in handen te geven je beentje te lichten. Je hebt gelijk, wij zijn vervreemd van het normale handelen. Wij hebben het te druk met de onverwachte ontsporing van onze gedachten. We hebben geen aanleg om jullie serieus te imiteren, anders zouden we wel vrij rondlopen. Nu je hier toch bent, zal ik het je zeggen: aan de ene kant heb je ons, de gekken, aan de andere kant jullie, de imbecielen. Jullie hebben ons opgesloten om ons *bij te schaven*; om ons aan jullie gelijk te maken, schijten jullie die verdovende middelen in onze hersenen. Ook jullie psychiatrie is een symptoom van jullie imbeciliteit. Ga door met bang voor ons te zijn! Verdedig rustig jullie lelijke vierkante gemeenplaatsjes! Tussen ons kan geen vrede heersen. Jullie rommelen niet alleen in onze hoofde; wij manipuleren ook jullie hersenen: wij veranderen jullie, wij brengen jullie van de rechte weg af. Kijk naar de katatonische filosoof, hij blijft jaren achter een deur staan; hij weet dat hij niet hoeft te bewegen, de boodschap is zijn aanwezigheid. Maar de besten van ons wandelen gewoon tussen jullie rond en maken zich kalmpjes van jullie cultuur meester. De meest ontoerekeningsvatbaren vermaken zich zo goed dat wij onze ogen uitkijken. De gewone imbeciel is ernstig; hij maakt de hele tijd onderscheid tussen wat hoort en niet hoort. Hij kan slechts om anderen lachen, en hij wantrouwt het verwoestende werking van het begrijpen. Houdt de kinderen in het oog, en allen die slechts met tegenzin haten. Schrap van de kalender de dag waarop u uw maagdelijkheid verloor, waarop uw moeder stierf, en die waarop u gearresteerd werd. Verklaar alle gelegenheden nietig die u een ervaring bezorgden, (...). Als de mens de



plaats inneemt van een ander, loopt de moraal van de imbeciliteit een dodelijke wonde op. (...) U hebt de keerzijde nog niet gezien, u weet alleen wat u bevalt en wat u bang maakt. Bijvoorbeeld, deze man naast mij kan niet anders dan sterven van angst. Hij heeft de genade ontvangen in één seconde een indruk van de wereld in zich te nemen waar een ander jaren voor nodig heeft. De waarheid doorboort het bewustzijn zoals een kogel uit een revolver een hemd. Mysticisme is een ongeluk, een revolutie in de hersenen. God is een bundel licht, net als de dood. In de hersenen van deze mens zit het overschot van het infarct van de waarheid. (...). Een onnozele moraal daarentegen, loerend op iets misdadigs, schrijft jullie voor ons te plagen met jullie verzorging. Goed, jullie doen ons pijn, maar waarom willen jullie ook nog dat we met jullie instemmen? (...) We houden het er liever op dat de absurditeit van ons werk het symbool van jullie overheersing is.

Meneer, laat ons nieuwe onderhandelingen beginnen. Schaf de dood af, zet ons aan tot ontucht, en we zullen u liefhebben als een oude gepensioneerde vader."

György Konrad, *De Medeplichtige*, Sinkos 1980

07 April 2004 - 19h - GENT ZUID

# Volxkeuke en Volxleute!

oor Sociale Rechtvaardigheid - Tegen Repressie - Voor Vooruitgang.

De Gentse Lente

FOR EVER

oor Sociale Rechtvaardigheid - Tegen Repressie - Voor Vooruitgang

DIRECTIE ONTMOETINGEN

WWW.SOCIALERECHTVAARDIGHEID.ORG

Wie is het Antwerpse centrum? Een groep van mensen die verlamd is door het idee dat iedereen vrij is, en dat de maatschappij waarde toevoegt aan de wereld. Maar hoe kan je de handzame angst van betrouwbare mensen vinden om werken te maken? Waar kan je nog terecht voor een beetje of minder direct massa's geld krijgen? Omdat we vinden dat iedereen, ongeacht kleur, afkomst of politiek standpunt, het recht heeft op een aanpak van zijn of haar afwijking te hebben. We geloven dat mensen vrij zijn, maar we zien dat de maatschappij iedereen die niet past in de maat van de wereld uitsluit en kwijnt. Denk maar aan de diverse mogelijkheden van sociale bescherming, denk maar aan individuen die minder geld verdienen, aan kunstenaars zonder ruimte, kunst die afgevoerd op zoek zijn naar...  
 rechtvaardigheid, maar hoe kan je dat krijgen? Daarom zien we van de staat een aanbod te komen om, om te zorgen dat...  
 en je weet maar wat deze activiteiten kunnen doen. Wat is er uiteindelijk aan een...  
 mogelijkheid, een rechtvaardigheid of een rechtvaardigheid? Dat geldt voor ons niet...  
 en belangrijk dat we eerst naar mensen kijken die dan pas naar hun...  
 Of is het omdat we een alternatieve oplossing hebben voor een structureel...  
 probleem. Ad in deze maatschappij dreedt er een voor een...  
 07 April 2004 19h. Antwerp, centrum, ontmoeting mensen en gesprekken...  
 twee a drie uur na de maatschappij...  
 Antwerpen, voor Sociale Rechtvaardigheid, Tegen Repressie, Voor Vooruitgang.

## Herbert Marcuse : De eindimensionale mens

Marcuse was een Duitse filosoof behorende tot de Frankfurter schule . In zijn werken gaat hij over tot een kritische maatschappijbeschuiving. De mens, aldus Marcuse, geniet een zekere welvaart doch de prijs die hij daarvoor betaalt is dat hij de slaaf is van een technisch en economisch systeem dat in dienst staat van de gevestigde belangen en dat niet tegemoetkomt aan zijn wezenlijke behoefte tot zelfontplooiing en vrijheid. Zo ontstaat de "eindimensionale mens" die zich niet meer bewust is van een andere mogelijkheid dan de bestaande orde. In het verleden was het altijd mogelijk oppositie te voeren tegen de gevestigde machten in de samenleving, ook al was die oppositie dikwijls uitzichtloos. De moderne samenleving is echter van die aard, dat zelf de gedachte aan een andere inrichting daarvan amper kan opkomen. Enerzijds hangt dit samen met de toegenomen welvaart, waardoor de vroegere redenen voor verzet, armoede, in beginsel zijn weggenomen. Anderzijds wordt de mens door het technisch-industriële apparaat, dat zijn materiele behoeften bevredigt, zodanig gemanipuleerd (door reclame en zogenaamde super-promoties !) dat hij in de waan wordt gebracht dat hij als mens in deze maatschappij volledig tot zijn recht kan komen. In feite is hij echter van zichzelf vervreemd. Weliswaar mag men soms afwijkende meningen verkondigen, maar deze worden slechts toegelaten omdat aldus onlustgevoelens kunnen worden afgereageerd (en het geweten gesust). Dit is het principe van de repressieve tolerantie: er wordt door de staat een legale uitlaatklep voorzien om de frustraties te uiten, binnen bepaalde grenzen en onder controle (in dit kader past de 'aanvraag tot betogen' en het uitgestippelde betoogtraject, onder toezicht van de flikken). Zodra protesten tot werkelijke structuurveranderingen dreigen te leiden, worden zij hardhandig onderdrukt. Dit hoeft echter zelden te gebeuren: de rationaliteit van het technisch apparaat heeft het gehele leven doordrongen, en de materiele resultaten ervan lijken zo overtuigend dat iedereen haast gedwongen wordt te erkennen dat dit apparaat het algemeen belang dient. Mensen hebben de heersende waarden van het systeem doorheen hun opvoeding, films, verhalen en studie in die mate geïnternaliseerd, dat ze deel van hun persoonlijkheid zijn geworden, en dat de mens a.h.w. aan zelfcensuur en zelfbeperking gaat doen uit schrik zijn bezittingen en verworvenheden binnen deze maatschappij te verliezen. Wie gaat nog rebelleren tegen een systeem dat het eigen spaarboekje beheert, rijbewijzen uitreikt en hem in staat stelt elk jaar een nieuwe gsm te kopen? Zo wordt iedereen tot dienaar van het bestaande bestel, ook bv. de partijen die in de zogenaamde oppositie zitten, want zij bestaan slechts bij de gratie van dit bestel. Daarom pleitte Marcuse voor 'buitenparlementaire oppositie', vanuit groepen die nog niet volledig ingekapseld zijn en nog het vermogen bezitten om andere maatschappelijke structuren te onderzoeken, om aldus misschien tot een beter alternatief te komen (een kans die hij vrij klein acht). Niet arbeiders maar wel studenten vormden voor Marcuse nog een groep die niet geheel door het systeem was ingelijfd en de mogelijkheid hadden een zekere afstand te nemen en zich daardoor een zeker bewustzijn eigen te maken (de mate waarin dit vandaag nog mogelijk is acht ik echter vrij klein, we zijn niet meer in 1968!). De meesten zien zich vandaag als vrijdenkende mensen, levend in een democratie en ontsnapt aan het juk van religieuze dogma's, maar Marcuse heeft er terecht op gewezen dat we ongewild slaven zijn geworden van de consumptiemaatschappij.

## De apartheidspolitiek van het zionisme

Ter verduidelijking dient er op gewezen te worden dat het zionisme een politieke ideologie is die geen deel uitmaakt van het Joodaïsch geloof. Alle zionisten zijn uiteraard Joden, en putten veel argumenten uit het Joodaïsme, maar niet elke jood is een zionist. Wanneer men dus het zionisme veroordeelt als een immorele en racistische ideologie, veroordeelt men niet het Joodaïsme als geloof!

Het zionisme ontstond als een politieke beweging op het einde van de 19<sup>e</sup> eeuw, en stelde zich tot doel een door Joden gecontroleerde staat op te richten in het op dat moment onder Brits mandaat geplaatste Palestina. Via terroristische aanslagen (door zionistische terreurgroepen als de "Irgun Zvai Leumi") gericht tegen de Britse aanwezigheid, poogden zij hun onafhankelijke joodse staat af te dwingen. Het zal echter pas na WO2 zijn dat de Britten toestemming geven (zonder enige inspraak van de oorspronkelijke bewoners van Palestina) om de staat Israël op te richten, als deel van een deal die G.B. met zionistische lobbies gesloten had tijdens de oorlog in ruil voor financiële steun; en uiteraard zagen de Europese staten al die naoorlogse joodse vluchtelingen liever naar Palestina trekken dan ze zelf asiel te geven. Aldus wordt in 1948 een deel van de zionistische droom werkelijkheid. Na het verkrijgen van een onafhankelijk joods gebied in Palestina claimden de zionisten echter dat het joodse volk recht had op al het land tussen Nijl en Eufraat (in de Israëlische vlag gesymboliseerd door de blauwe lijnen boven en onderaan de vlag) omdat dit land hen was toegewezen door Jaweh in het oude testament, en omdat in die regio van 876 tot 721 v.o.t. reeds twee joodse ministaatjes hadden bestaan: Judea & Samaria. Bovendien stelden de zionisten zich niet tevreden met het bestaan van de staat Israël maar wensten zij ook dat die staat "enkel voor joden" zou zijn, en eisten zij dus dat alle andere etnische of religieuze groepen uit Israël dienden verwijderd te worden. Deze stellingen namen op het 6<sup>e</sup> zionistencongres in 1903 reeds vaste vorm aan: "Wij zullen een net van kolonies over het land spannen: eerst de haken en de sterke draden aan de randen, dan er sterke nerven door weven en tenslotte het geheel ragfijn opvullen. Men moet de plaatselijke bevolking geen werk geven, tenzij het droogleggen van moerassen, daarna moeten ze ongemerkt over de grens gezet worden." Zo verwoorde Franz Oppenheimer het in zijn speech voor het congres. Deze strategie van de spin werd zeer letterlijk gevolgd, ook nu nog in de bezette gebieden. Het is een bevolkingskolonialisme zoals op dat moment ook in Zuid-Afrika bestond. De zionistische gedachte is in het 56jarig bestaan van Israël in elke regering prominent aanwezig geweest, zij het in mindere mate onder sommige socialistische regeringen, maar kent vandaag weer een enorme boost met het bewind van de Likud-partij van Ariël Sharon. Sinds het aan de macht komen van dat Sharon-regime is het duidelijk dat in de door Israël bezette palestijnse gebieden een infrastructuur wordt opgelegd die enkel aan de joodse bewoners ten goede komt. Er worden massaal joodse kolonies neergepoot, steeds dieper in de palestijnse gebieden, gebouwd op palestijnse grond, maar waar palestijnen niet mogen wonen, tussen die kolonies worden dan wegen aangelegd waar palestijnen niet op mogen rijden, naburige waterbronnen worden geconfisceerd door de Israëlische staat, en terwijl de lokale palestijnse bevolking in tijden van droogte lange wachtrijen vormt aan de bronnen, leven er joodse kolonisten in luxueuze villa's met groene tuinen en zwembaden, omdat de Israëlische autoriteiten aan de kolonisten ten tijde van droogte een hoeveelheid water toekennen die 5 maal hoger ligt per capita dan voor Palestijnen. Maar het meest doortastende en brutale aspect van het zionistische beleid is ongetwijfeld het slopen van palestijnse woonhuizen. Jeff Harper, zelf israeli, en stichter van het niet-gouvernementele Israeli Committee Against House Demolitions (ICAHD), stelt dat de Israëlische regering via die huizensloop een duidelijke boodschap aan de palestijnen wil meegeven:

"Submit. Only when you abandon your dreams for an independent state of your own and accept that Palestine has become the land of Israël, we will relent (i.e. stop attacking palestinians)". Harper stelt dat de vooruitgang van het zionisme een continu proces is geweest van het 'verplaatsen' van palestijnse bevolkingsgroepen en het slopen van palestijnse woonhuizen. In de eerste 6 jaar van het bestaan van Israël (1948-1954) werden systematisch 418 Palestijnse dorpen binnen de grenzen van Israël van de kaart geveegd, met name 85% van de dorpen die bestonden voor 1948. Sinds de Israëlische inval in Palestijns gebied en de bezetting ervan in 1967 heeft Israël 11000 palestijnse woonhuizen vernield. Het overgrote gedeelte (95%) heeft niks te maken met de zgn. 'bestrijding van het terrorisme' maar kadert in het concept om niet-joden uit de bezette gebieden te verdrijven. Bij het bezetten van het Oostelijk stadsgedeelte van Jeruzalem door het Israëlische leger in 1967 (en tot op heden gehandhaafd) hebben de autoriteiten "zone-planning" ontworpen, een urbanisatieplanning die specifiek gericht is op het tegengaan van de groei van de palestijnse bevolking in Jeruzalem. Het behoud van het "Joodse karakter" van de stad op het niveau zoals het bestond in 1967 (71% joods, 29% palestijns) vereiste immers dat Israël verschillende zones moest creëren die verhinderden dat palestijnse wijken konden uitbreiden. Aldus startte een campagne van "Judaïsatie van Jeruzalem": onteigening van palestijnse huizen in overwegend joodse wijken, intrekken van verblijfsvergunningen aan alle palestijnen die niet konden bewijzen dat ze in Jeruzalem 'moesten wonen', verminderen van de openbare diensten in palestijnse wijken (zoals bussen, postkantoren, banken,...) om mensen a.h.w te dwingen zelf weg te gaan, het weigeren van bouwvergunningen aan palestijnen en het slopen van alle huizen die zonder bouwvergunning gebouwd zijn (dat geldt niet voor Joden want die hebben geen bouwvergunning nodig). Niet alleen de palestijnen maar ook de etnische minderheidsgroepen binnen de grenzen van Israël lijden onder die zionistische apartheidspolitiek: de bedouïnen uit de Negev-woestijn werden in 1948 verdreven en samengeperst in kleine dorpen, die niet erkend worden door Israël (en dus ook niet kunnen genieten van sociale voorzieningen, electriciteit of stromend water). Elk huis in zo'n niet erkend dorp kan worden gesloopt, want elk huis gebouwd en bewoond door bedouïnen is in wezen officieel illegaal volgens de Israëlische wet!! De niet-erkende bedouïnen-dorpen, de verdrijving van de palestijnen en het slopen van hun huizen zijn slechts een deel van de racistische politiek die sinds de oprichting van Israël door zionistisch/israëlische leiders werd gevoerd. Voor de oprichting van Israël bestond Palestina (toen het gehele gebied) voor 2/3 uit niet-joden (+15% christenen en +57% moslims), toen in 1948 formeel de staat Israël in dat gebied gevestigd werd, en vanuit de hele wereld joden naar "het beloofde land" trokken, sloegen vele palestijnen op de vlucht voor het geweld en de gevechten die daar mee gepaard gingen. Ze eindigden in grote vluchtelingenkampen in Libanon (Sabra & Chatilah), Syrië, Jordanië en de Gaza-strook, die toen nog Egyptisch grondgebied was en door Egypte werd afgestaan aan de palestijnse vluchtelingen.



..More distinctions without a difference from <sup>THE</sup>  
**CONCISE ZIONIST-ENGLISH DICTIONARY:**

With Uncle Ariel



- ① ZIONISM IS **NOT** RACISM
  - ② MILITARY OCCUPATION IS **NOT** VIOLENCE
  - ③ HOUSE DEMOLITIONS ARE **NOT** ETHNIC CLEANSING
  - ④ SETTLEMENTS FOR JEWS ONLY ARE **NOT** APARTHEID
  - ⑤ GENOCIDE OF NON-JEWS IS **NOT** A HOLOCAUST
- etc...



WEST BANK REALTY CO.  
**NEW LISTING!**

LOCATION, LOCATION, LOCATION!  
 High atop the ruins of a quaint Palestinian village demolished only weeks ago!

EXCELLENT NEIGHBORHOOD: (NO ARAB NEIGHBORS)

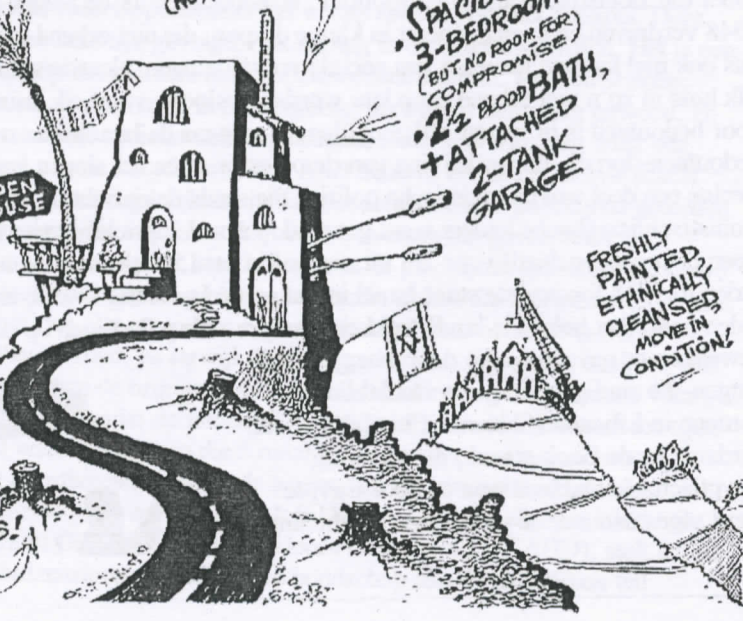
SPACIOUS 3-BEDROOM (BUT NO ROOM FOR COMPROMISE)  
 2 1/2 BLOOD BATHS  
 + ATTACHED 2-TANK GARAGE

FRESHLY PAINTED, ETHNICALLY CLEANSED MOVE IN CONDITION!

STONNING DOGMATIC VIEWS ON THE ENTIRE JORDAN VALLEY (AND BERTZ ISRAEL BEYOND ON CLEAR DAYS)

OPEN HOUSE

CHECK OUT OUR LOVELY UPROOTED OLIVE TREES!



Plots werden joden in dat gebied dus een meerderheid, en dat wenste de Israëlsche staat zo te houden, in de eerste plaats door de terugkeer van de verdreven of gevluchte palestijnen te verbieden. Als zionistische staat proclameerde Israël zichzelf als de "staat van de Joden", niet als de staat van haar eigen joodse en arabische bewoners, maar van alle joden wereldwijd! De staat institutionaliseerde en garandeerde de rechten en vooral voorrechten van haar joodse bevolking. De zgn. "Law of return" gaf de Israëlsche nationaliteit aan alle joden wereldwijd, echter niet aan de niet-joodse inwoners van Israël, die zich moesten tevreden stellen met het Israëlsch staatsburgerschap en minder rechten dan hun joodse medeburgers. 92% van het Israëlsch grondgebied werd staatseigendom, onder beheer van het Jewish National Fund (JNF), waarbij het in bezit werd gehouden "voor alle joden wereldwijd". Palestijnen hebben niet het recht die grond te kopen, ook al was het vnl. palestijnse grond vóór 1948. Palestijnse vluchtelingen, die tot op de dag van vandaag nog steeds in grote armzalige vluchtelingenkampen in Libanon of Jordanië leven en niet meer terug naar hun land mogen, weten dus dat hun land & huis zonder enige compensatie in bezit is genomen door de Israëlsche staat en dat het hen zelf verboden is die grond terug te kopen, laat staan dat ze iets van geld zouden hebben. Om het overwegend joodse karakter van Israël in de toekomst te verzekeren werd ook het Jewish Agency opgericht, dat zich bezig houdt met de immigratie van joden uit de hele wereld naar Israël. Campagnes werden georganiseerd waarbij alle joden uit Yemen, Ethiopië, Europa, de Maghreb enz. gratis door de EL-AL (Israëlsche luchtvaartmaatschappij) naar Israël werden gevlogen, waar zij zich zonder enige formaliteiten mochten vestigen. Beide organisaties bestaan de dag van vandaag nog steeds, en onder mandaat van de Israëlsche regering. Terwijl weinig westerse politici het aandurven om de vernieling van palestijnse woonhuizen en het bestaan van staatsinstituties ter favorisering van joodse onderdanen als racistisch te bestempelen, zijn ze het zonder enige twijfel. Zoals Christinson het in zijn boek stelt: "When a powerfull state kills hundreds of civillians from another ethnic group; confiscates their land; builds vast housing complexes on that land for the exclusive use of it's own nationals; builds roads on that land for the exclusive use of it's own nationals; prevents expansion of the other people's neighborhoods and towns; demolishes on a massive scale houses belonging to the other people, in order either to prevent that people's population growth, to induce them 'voluntarily' to leave their land altogether, or to provide 'security' for it's own nationals; imprisons the other people in their own land behind checkpoints, roadblocks, ditches, razor-wire, electronic fences, and concrete walls; squeezes the other people into ever smaller, disconnected segments of land; cripples the productive capability of the other people by destroying or separating them from their agricultural land, Destroying or confiscating their wells; imprisons the leadership of the other people and threatens to assassinate or expel that leadership; destroys the security forces and the governing infrastructure of the other people; destroys an entire population's census records, land registry records, and school records; vandalizes the cultural headquarters and the houses of worship of the other people by urinating, defecating and drawing grafitty on cultural and religious artifacts and symbols, when one people does these things to another, a logical person can only draw one conclusion: the powerfull state is attempting to destroy the other people, to ethnically cleanse them".

Het is overduidelijk dat de soort gruweldaden, de brutaliteit en vernedering en vooral de grootschaligheid van de repressie niet het resultaat zijn van enkele palestijnse terroristische provocaties. Deze brutaliteiten zijn het resultaat van een politieke filosofie die stelt dat 'dat wat in het belang is van het joodse volk, aanvaardbaar is als politiek beleid'. Dit is een puur racistische filosofie! Al van bij haar ontstaan is het zionisme gebaseerd op de superioriteit van het joodse volk, en heeft zij door middel van alle hierboven vermelde wreedheden één doel nagestreefd: het voor palestijnen onmogelijk maken in dat gebied te leven. Of zoals de Israëlische generaal Moshe Dayan het verwoordde: "We moeten de palestijnen met alle middelen en op alle vlakken duidelijk maken dat ze een verslagen volk zijn, en dat ze geen toekomst meer hebben in Israël". Is het anti-semmitisch om te stellen dat het zionisme een racistisch apartheidssysteem is? Zeker niet! Kritiek op een politiek beleid is niet gelijk aan etnische of religieuze haat. Het veroordelen van een staat om zijn gevoerd beleid zegt niks over zijn inwoners. Racisme maakt geen inherent deel uit van de joodse cultuur, net zomin als het deel uitmaakte van de Duitse toen Hitler er aan de macht kwam. De Israëlische slachtoffers van palestijnse aanslagen zijn dan ook eigenlijk indirect de slachtoffers van de gewetenloze apartheidspolitiek van hun eigen regering. Nu, is het niet altijd zo dat het gewone volk het slachtoffer wordt van de geopolitieke strategie van haar eigen machthebbers? In dit geval ongetwijfeld, wie ogen in zijn kop heeft en de situatie in de bezette gebieden observeert, komt al snel tot de slotsom dat het geweld in de eerste plaats wordt gevoerd door de brutale Israëlische bezetting, kolonisatie, militarisering en het grenzeloos misprijzen van de staat Israël voor de rechten van de palestijnse bevolking en het internationaal recht. Wat Israël doet met de palestijnen is geen genocide, het is geen holocaust maar het is ongetwijfeld een etnische zuivering, het is ongetwijfeld een racistische, immorele apartheidspolitiek. Hoewel de Israëlische regering het wel graag zo zou bestempeld zien, is het conflict dus geen religieus conflict, is het niet de staat Israël die in zijn bestaan bedreigd wordt en is het niet het joodse volk dat "weer eens het slachtoffer van anti-semmitisme dreigt te worden". Het is in de eerste plaats de strijd van het palestijnse volk voor zijn eigen identiteit, zijn rechten, zijn cultuur en zijn onafhankelijkheid. Simpelweg: voor zijn bestaan...



Mehdi

Bronnen: 'Zionism as a racist ideology' van Bill Christinson, Soemoed, 'Palestina, de laatste kolonie?' van L.Catherine

*Onderstaande brief schreef ik een eindje geleden, op een zonnige herfstdag. Op de een of de andere manier was ik op het kot van een collega-student beland. Zoals zo vaak, te vaak eigenlijk, kwam het gesprek op mijn kraakpand, en uiteindelijk op anarchisme. Ik schetste hem een beeld van hoe ik leefde en met welke mensen, hoe ik de maatschappij zag en ik sleurde er meteen ook maar enkele basisprincipes bij die zo algemeen zijn bij anarchisten dat je ze min of meer als onderdeel van het anarchisme kan beschouwen. Zoals te lezen is in de brief, was zijn reactie er een ven vertwijfelde verontwaardiging. Men moet floris, de collega-student in kwestie, een beetje kennen om ongeveer te begrijpen wat hij bedoelde. Ik ken hem een beetje en ik begreep hem. Met een vage onrust fietste ik naar huis en schreef onderstaande brief.*

Mijn beste Floris,

Vergeef me dat ik je schrijf. Ik neem de pen echter niet ter hand uit verveling of eenzaamheid, noch om tot een correspondentie of zelfs maar een vergelijk te komen. Na het verwerken van politieke en economische analyses, strijdkreten, nieuwsberichten, punkoptredens, revolutionaire pamfletten en een analyse van Hektoors orakel, hoor ik temidden van al dat lawaai nog steeds je verontwaardiging hoor: "Maar dat is toch ontzettend arm!" Het is een vertwijfeling die sinds de allereerste verwezenlijkingen blijven knagen is, en waar de stellige zekerheid van mensen waar ik op vertrouwen troost bood, maar geen antwoord. Vaak geklemd tussen de wereld die me schoonheid en bevreemding kan bieden, en rijkdom in verschillende opzichten, en de wereld die utopisch leek maar echt bestaat, waar mijn woede, frustratie en hoop als vuurrode bloemen ontkiemden, moet ik de grond onder mijn voeten zien te vinden.

Ik antwoordde je toen, in een schampere poging de relevantie van het vraagstuk te overstijgen, dat de rijkdom in de strijd ligt in de verschrikkelijke schoonheid van de chaos. Mezelf oppeppend schetste ik het beeld van wat zich ook daadwerkelijk in mijn geest bevindt. Maar vergeefs, het werd bijna lachwekkend en beschaamd ging ik weg. Een andere mogelijkheid was het aantonen van de noodzaak van verandering, aangezien ons leven, ook ons leven, letterlijk bedreigd wordt. Het werkelijke antwoord<sup>w</sup> ketst echter de vraag terug. Wat is arm? Het systeem waar wij naar streven of het systeem waar zij tegen vechten? Ongetwijfeld beide, maar dan wel

op een verschillende manier. Het is moeilijk de armoede van een niet (nog niet?) bestaande wereld te beschrijven, al beeld ik me in volledig te vatten wat jij bedoelde. "Destroy two thousands years of culture" en dergelijke. Nadia wierp me onlangs voor de voeten dat de vrijheid van de mens niet in zijn beperkingen ligt, iets wat ik onmiddellijk beaamde. Geloof jij dat wij alle beperkingen willen opheffen? Ik geloof althans niet in een profetisch maatschappijbeeld - wie zou die profeet dan wel zijn? Ons individueel bewustzijn en onze ethiek toch niet? Dat ware lachwekkend.

Ik geloof dat de anarchistische strijd in de discussie tussen de revolutionair en de intellectueel (die twee rollen deel ik ons beiden nu even onterecht respectievelijk toe) slechts fundamenteel arm is in die zin dat ze de macht van het bezitten en van de positie niet erkent. Anarchisme is verder een per definitie individuele aangelegenheid en wordt bijgevolg door iedereen naar mogelijkheid en wens ingevuld.

Inderdaad vervallen enkelen in een vulgair cynisme, wenden hun nihilisme aan als excuus voor gemakzucht en elitarisme. Zij vallen op, maar niet alles wat opvalt is ook wezenlijk.

Anarchisme betekent het afrukken van de maskers. Waar dit op sociaal niveau een noodzaak is, doordat onze geest al te zeer vervuild wordt door de valse droomwereld van de reclame en door de propaganda van het huidige economische bestel, erken ik dat dit op existentieel vlak grote problemen met zich meebrengt, en inderdaad een grote potentie voor armoede heeft.

Nikos Kazantzakis, die heel zijn leven lang geworsteld heeft met dit probleem, vatte dit fantastisch samen in zijn vroeg filosofisch werkje 'Askitiki. Salvatores Dei': "Ik weet niet of achter de verschijnselen een mystiek wezen, hoger dan ik, leeft en zich beweegt. Ik vraag het ook niet: het kan me niet schelen. Ik breng de verschijnselen in grote getale voort, ik schilder met massa's kleuren een opzichtig, reusachtig gordijn voor de afgrond. Zeg niet: "Haal het gordijn eens weg, dan kan ik het beeld zien."

Het gordijn zelf is het beeld."

Niemand kan aan deze drang van het schilderen weerstaan, en de meest gevoeligen onder ons zullen beseffen dat dit toneelstuk, dit masker, uiteindelijk de werkelijkheid zelf

is. Maar dit mag niet leiden tot zelfbedrog. Vluchten is het leven zelf schaden.

Hiermee kom ik bij de "armoede" van het systeem waartegen ik vecht. Dit systeem, dit pervers mechanisme dat niemand nog onder controle heeft maar dat een kleine minderheid probeert in stand te houden en waar iedereen uiteindelijk het slachtoffer van wordt, creëert maskers die het kneedt uit primaire (en daardoor gemakkelijk laag en vulgair te maken) behoefte van de mens. Voorbeelden zijn legio, maar denk aan seksualiteit, sociale status, groepsgeest, enzovoort. Kijk tv, zie de reclames en je begrijpt onmiddellijk wat ik bedoel. Meer en meer ~~wordt~~ <sup>wordt</sup> dit verheerlijkt en geuniformiseerd, wat behoorlijk pervers is en een bedreiging voor onze menselijkheid, en wordt het voorgesteld alsof het voor iedereen te bereiken is. Hierdoor wordt de mens van zijn eigen identiteit vervreemd. Ik beschouw jou als iemand die daar niet vatbaar <sup>voort</sup> is, en met jou vele anderen, maar het doet me pijn te zien hoeveel mensen hun waarborg voor geluk zien in een lichaam, een auto, nationaliteit, kleren, veroveringen, groepsreizen enzovoort. En het doet iedereen pijn. Hoe meer een land het ideale systeem (welvaart, sociale orde, uniformiteit en banaliteit) benadert, hoe hoger het aantal mensen dat met depressie kampt. En hoe groter de repressie is tegen de buitenbeentjes, hoe groter de milieuvervuiling, hoe groter de uitbuiting, maar dat is een ander verhaal. Het is beangstigend te zien hoe dit systeem star wordt, rechtlijnig, materialistisch, zielloos. Dat is de armoede waar jij op doelt. Dat is hetgeen mijn pleidooi voor anarchisme zin geeft, en het principieel sussen van het geweten en jeugdige tegen de gevestigde orde stampen overstijgt. Ik strijd ervoor mijn eigen toneelstuk te mogen schilderen in een wereld waar rationaliteit niet pervers is, voor de diversiteit, voor de spontaniteit en voor de voortdurende verandering die dan van een uitzonderlijke rijkdom is.

Ik hoop je hiermee van repliek gediend te hebben.

Vriendschappelijk,

kobe

# ART-MUSIC-FACTORYISM EXPO

in GENT ON THE WEEKEND  
OF APRIL 24 & 25  
MAY 1 & 2

LOOKING FOR:  
people who would like  
to contribute with  
visual / performance / audio /  
art and non-art

FOR MORE INFO:  
amf\_crew@hotmail.com



## Wekelijkse Activiteiten

Elke maandag

-Infomania: Info-activiteit, 20 u  
Assez, Sparrestraat 1A, Gent  
-Anti-kapitalistische Weggeefwinkel, 14u tot 17u  
Boerderijstraat, 9000 Gent  
(op de hoek met de Geitstraat, ingang via pleintje)

Elke dinsdag

-volkskeuken in de 3 Charels, 20u  
Leiekaai 318, 9000 gent  
(opgelet: laatste dinsdag van de maand, gesloten)

Elke woensdag

-Anarchistische Infotheek, 14u-18u  
Annonciadenstraat 16, 9000 Gent  
-Anti-kapitalistische Weggeefwinkel, 14u tot 17u  
Boerderijstraat, 9000 Gent  
(op de hoek met de Geitstraat, ingang via pleintje)  
-Volkskeuken en info over actuele onderwerpen, 20 u  
Assez, Sparrestraat 1A, Gent  
-Volkskeuken + activiteit in Squattus Dei (Leuven)  
koken om 14/15 u, eten om 18u  
Schapenstraat 29, Leuven

Elke donderdag

-volkskeuken in de Palinghuizen, 20u  
Palinghuizen 144, 9000 Gent

Elke vrijdag

-Café L'Oued, Algerijns kaffee, 20 u  
Assez, Sparrestraat 1A, Gent  
-volkskeuken in de Voorhavenlaan, 20 u

Elke zaterdag

-Anarchistische Infotheek, 14u-17u  
Annonciadenstraat 16, 9000 Gent

Elke zondag

-optredens en volkskeuken Ivago, 20u  
Staaekensstraat 45, 9000 Gent

## mobile actiekeuken



## kokkerellen

(kokkerside, n. verskoraide) verlening van kokkeren  
(voor kok spelen), arleiding van kokkeret (kookaai),  
alieriet kookaai, n. kokkeret (met plezier) koken.

Mobiele koks op een fietstocht tegen  
uitdagingen van vlichtelingen, als chef  
achter een feestelijk buffet op een congres van  
biobroeren, tussen honderden belegde broodjes op  
een burgerinspectie tegen kernwapens, vroeg uit  
de veren op een milieuetiekamp... Dit zijn  
slechts enkele van de gedaantes waarin je  
Kokkerellen kan tegenkomen.

In onze keuken roeren alleen vrijwilligers in  
de pot, worden we gevraagd om te komen koken,  
dan bekijken we gezamenlijk of we het een  
waardevol initiatief vinden en of het aankunnen  
kwa mensen en middelen. Zo ja, dan zijn we d'er  
graag bij. In de waer met potten en pannen  
willen we deel uitmaken van een brede  
actiebeweging die strijdt voor echte  
solidariteit, ecologie en basisdemocratie.

Daarom gooien we ook niet gelijk wat in de  
soep. We koken steeds vegetarisch (veganistisch  
op aanvraag) en zo biologisch mogelijk, we  
vermijden overbodige verpakkingen en transport,  
en producten van uitbuiting lusten we rauw. We  
doen bij voorkeur onze inkoop bij producenten  
zelf of bij bedrijven die respect hebben voor  
hun producenten en voor het milieu.

We zijn graag betrokken bij de activiteit  
waarop we gaan koken, en omgekeerd appreciëren  
we wat helpende handen bij groenten snijden en  
afwassen. Daarover maken we liefst op voorhand  
goede afspraken.

Wil de Kokkerellen erbij op jouw geplande  
activiteit? Het kan erbij, liefst 2 maand op  
voorhand, maar onze kokkerelengroep (zie  
onderaan) met een zo duidelijk mogelijke  
vraag: omschrijving activiteit, waar en  
wanneer, aantal eters, speciale wensen... Wij  
nemen dan zo snel mogelijk opnieuw contact met  
je op voor een bevestiging. De prijs leggen we  
vast na onderling overleg (afhankelijk van  
aantal eters, soort eten, financiële  
mogelijkheden...), maar ligt rond de 300 bel/7,5  
euro per dag.

Mensen die meer info willen, een kookafpraak  
willen maken of eens mee willen gaan koken,  
kunnen contact opnemen met:

~~amf\_crew@hotmail.com~~

Donaties en betalingen op rekeningnummer:  
001-3511525-07

0472/431847  
kokkerellen@hotmail.com